Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 252. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 22-го ГРУДНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 22, 1976 No. 252 VOL. LXXXIII.

В РИМІ ВІДБУЛИСЯ ЗНОВУ БАГАТІ В ПОДІЇ ДНІ УКЦЕРКВИ

Рим (В.М.). — Розпочаті в середу 8 грудня 1976 р. українські церковні врочистості в Римі з участю ієрархії, священства і мирян продовжувалися до 13 грудня. Їх розпочато Архиєрейською Божественною Літургією в Соборі Св. Софії, яку служили вісім Владик на чолі з Патріярхом Йосифом та кільканадцять священиків. Собор був виповнений богомольцями, українцями й чужинцями. Між присутніми були прочани з трьох континентів і багатьох країн, зокрема чисельною була група з Англії. Зворушливим був на початку Літургії акт наречення митрофорним архимандритом сеньйора української вітки Салезіянського Чину і теперішнього ректора Малої Папської Семінарії, о. Степана Чміля. Ще одне було замітним в час цієї церковної врочистості. Участь в ній взяли, як і в агапе після Літургії, представники майже всіх українських спільнот та установ Риму — ректори семінарій, головні настоятелі і настоятельки монаших чинів, професори, студенти і прочани.

Слово Патріярха накреслило двотисячлітній шлях християнства на землях України від мученичої смерти Папи Климентія аж до останніх десятиліть ісповідництва і змагань християнської України. У цих останніх позначилися і шістдесять років священства Первоієрарха, з чого майже третину провів він в домі неволі. Ці моменти підкреслили промовці під час обіду. Від єпископату промовляв Владика Ізидор Борецький, від духовенства о. проф. Іван Гриньох, що нагадав єдність нашого єпископату вже за Слуги Божого Андрея, а далі речники мирян, починаючи від голови Українського Патріярхального Світового Об'єднання, проф. П. Зеленого.

Блаженніший Патріярх-Ювілят почував себе піднесено, будучи господарем цього свята в забудуваннях Українського Католицького Університету. Він знаходив батьківське слово до учнів Малої Семінарії, українських і чужих монахинь чи прочан з різних країн.

Того ж дня почалися синодальні наради присутніх єпископів короткою сесією з тим, що в наступних днях 9-11 грудня відбувалися по дві сесії. Владики розглянули ряд актуальних справ Української Католицької Церкви, зокрема обміркували спільну відповідь на деякі закиди Східньої Конґреґації в сторону Блаженнішого Патріярха про те, буцімто своїми актами він переступає свої прероґативи. Ці закиди з'явилися в новій „ноті" Конґреґації, висланій нашим Владикам напередодні цієї зустрічі в Римі. Так само учасники наради зайняли спільне становище щодо жонатого клиру в УКЦеркві, обороняючи цю традиційну установу і привілей цілої нашої Помісної Церкви.

Порушено й деякі поточні проблеми в окремих єпархіях, такі, як статус традиційних парафій, які постали останнім часом головно в Америці. Владики дійшли до висновку, що квестіонування правного існування цих парафій викликує замішання і зайві ферменти. Конечне потрібно наладнання цієї справи, маючи на оці добро душ вірних. В тому дусі очікується, що буде продискутований також конфлікт в Англії між Владикою-екзархом та його вірними. На жаль, Владика Августин Горняк не взяв участи в цій зустрічі ієрархів в Римі, як не взяв участи також Владика Мирослав Марусин. Учасники нарад були майже всі членами Постійного Синоду, як також деякі інші Владики. Про ці наради появився окремий комунікат.

На закінчення своїх нарад і римських зустрічей Владики Української Католицької Церкви були прийняті на авдієнції в Папи Павла VI, до якого зі словом звернувся Блаженніший Патріярх, представляючи поважні труднощі Української Церкви і перешкоди, які вона зустрічає на шляху свого самоуправного життя. Святішому Отцеві ще виразніше представлено стан в долучених документах. Папа, як звичайно це видиться, говорив конвенційно і незобов'язуючо. Авдієнція сімох українсь-

(Закінчення н астор. 7-ій)

УКРАЇНСЬКІ ВЛАДИКИ ПІД ЧАС АВДІЄНЦІЇ З ПАПОЮ

Як уже інформовано в спеціяльних повідомленнях з Риму та на підставі повідомлень міжнародних пресових агенств, сім Владик Помісної Української Католицької Церкви з її Первоієрархом Блаженнішим Патріярхом Йосифом відбули в Римі дводенні наради й з цієї нагоди 14-го грудня відвідали та мали довшу авдієнцію з Папою Павлом VI. Під час авдієнції були заторкнені найважливіші справи ПУКЦеркви, зокрема справа Визнання Папою „де юре" визнаного вже великою більшістю вірних „де факто" патріяршого статусу цієї Церкви. Згідно з твердженням Владики Василя Лостена, Апостольського Адміністратора Філядельфійської Архиєпархії, учасника цих нарад і авдієнції, Святіший Отець висловлювався „з жалем", що він не може признати цього патріярхату „в теперішній час". На фото (зліва): Владика Іван Прашко з Австралії, Владика Ізидор Борецький з Торонта, Владика Василь Лостен з Філядельфії, Блаженніший Патріярх Йосиф, Святіший Отець Папа Павло VI, Владика Митрополит Максим Германюк з Вінніпеґу, Владика Ніл Саварин з Едмонтону та Владика Ярослав Ґабро з Чікаґо.

КАРТЕР НАЙМЕНУВАВ ТРЬОХ НОВИХ ЧЛЕНІВ КАБІНЕТУ

Новонайменовані члени уряду новообраного президента Картера. На фото [зліва]: Ґріффін Белл, Роберт Берґленд і д-р Джуаніта Крейпс.

Плейнс, Джорджія. — У понеділок, 20-го грудня, новообраний президент Джіммі Картер найменував трьох нових членів свого кабінету: д-ра Джуаніту Крепс, економістку та віцепрезидентку Дюк університету, на пост секретаря торгівлі; Ґріффіна Б. Белла, колишнього федерального суддю, на генерального прокуратора ЗСА, і конгресмена Роберта С. Берґленда з Міннесоти, фармера по професії, на пост секретаря сільського господарства.

Д-р Крепс, яка вважається спеціялістом у економічних питаннях, які стосуються старших віком, — це перша жінка в кабінеті Джіммі Картера.

Конгресмен Берґленд, власник 600-акрової фарми в Міннесоті, в 1960-их роках служив в департаменті сільського господарства як адміністратор на стейти Середнього Заходу. Протилежно до колишнього секретаря Ерля Батца, Берґленд вважає, що федеральний уряд повинен мати більшу контролю над сільськогосподарським сектором.

Щодо новонайменованого генерального прокуратора Белла, то проти нього мають серйозні застереження деякі негритянські організації, які вважають, що з уваги на його політично-суспільну філософію, він не звертатиме належної уваги на питання рівноправности всіх громадян ЗСА. Однак, в день його номінації Ґріффін Белл заявив на пресовій конференції, що за його урядування всі американці можуть сподіватися ,,рівноправности перед законом''.

Близькі співробітники Джіммі Картера інформують, що він на днях наименує д-ра Герольда Бравна, президента Каліфорнійського Інституту Технології, на пост секретаря оборони, а д-ра Рея Маршала, професора економіки в Університеті Тексасу, на секретаря праці.

УКРАЇНЦІ СТУРБОВАНІ ДОЛЕЮ 700 ВОЯКІВ, ЯКІ БОРОЛИСЯ ПО БОЦІ МАДЯРСЬКИХ ПОВСТАНЦІВ

Ню Йорк. — Американський журнал „Нешенел Рев'ю", що його видає і редаґує відомий колюмніст Вілліям Баклі, помістив у числі з 1-го жовтня ц. р. в рубриці „Листи до редакції" довшого листа одного з вояків українців, який з багатьма іншими вояками червоної армії перейшов в перших днях мадярської революції на бік повстанців і боровся з ними до останніх днів революції, що її, як відомо, втопили в крові совєтські танкові дивізії, а провідників цієї революції Імре Нодя і ген. Малетена підступно заманено і жорстоко покарано.

Лист вояка-українця до „Нешенел Рев'ю" був реакцією на статтю Вілліяма С. Гамма, який описуючи у липневому числі того журналу мадярську трагедію, згадує в одному місці, що багато „російських військ здезертирувало у Будапешті в 1956 р. і боролися разом з мадярами". Українець, прізвища якого редакція не називає, оспорюючи твердження Гамма, між іншим пише: „Це правда, що багато вояків переходили на бік повстанців, тільки ті вояки були українцями, а не росіянами. Це була бойова дивізія, в повній бойовій силі, яка стаціонувала в Підкарпатській воєнній окрузі біля Львова (в Городку). Вона була ненадійно заалярмована і післана в 1956 р. до Гатван на Мадярщині на самому початку заворушення. В грудні (4-го) її вислано до Будапешту. Там около 700 вояків здезертирувало на сторону мадярських повстанців. Автор листа був серед дизертирів. Ми боролися з мадярами і відійшли з ними до Австрії. Всі вояки в совєтських уніформах були відокремлені і приміщені в таборах у Бруку і Лейтта. Було там біля 800 вояків з різних совєтських частин. Нас переслуховували офіцери американської армії, які були дуже прихильні до нас. Після одного чи двох тижнів, тих совєтських вояків завантажено до поїзду (під претекстом перевезення до іншого табору) і завезено до Геґейшалону на Мадярщині де їх усіх, у повній таємниці, передано совєтам. Мене минула ця доля тому, — пише у листі вояк-українець, — що я пару днів раніше ще з кількома вояками, втік з табору і переїхав до Відня. Там я знайшов земляків-українців, які допомогли мені й іншим дістатися до Західньої Німеччини, а потім до ЗСА. Видача наших товаришів американською владою на поталу совєтам була чимсь незвичайним у недавній історії", — пише вкінці листа один із свідків тієї нової трагедії.

Очевидно, що розповідь вояка-українця викликала оправдану тривогу серед українців на поселеннях і ця справа стала

(Закінчення н астор. 7-ій)

ПРОТЕСТНІ АКЦІЇ НА ЗАХОДІ ДОПОМАГАЮТЬ ПОЛІТВ'ЯЗНЯМ В СССР І ЇХ ТРЕБА ПРОДОВЖУВАТИ — КАЖУТЬ ЗВІЛЬНЕНІ

Бонн, Німеччина (Й. Сірка). — 9 грудня 1976 р. у західньо-німецькій столиці Бонні відбулася пресконференція зі совєтськими політичними в'язнями: Й. Мешенером, С. Піроґим, Е. Абелем, Вербіцем та переслідуваним латвійським пастором Я. Смітсом і східньо-німецьким письменником С. Фаустом. Конференцію організувало Т-во Прав Людини з осередком у Франкфурті на Майні. Понад 50 представників різноманітних західньо-німецьких газет, радіо телебачення та пресових агенств свідчили про добре зорганізовану пресконференцію. Серед учасників був і кореспондент „Свободи".

Майже всі свідки ще недавно були політичними в'язнями в совєтських концентраційних таборах. Мешенер, відсидівши 6 років, зміг виїхати у Ізраїль до своєї родини щойно в половині 1976 року. Перебував він в таборах Мордовії, Перми та у Владімірській в'язниці, зустрічаючи багатьох українських політичних в'язнів (Світличного, Калинця, Пронюка, Сергієнка, Здорового, Захарченка, Пришляка, Дяка, Горбаля, Басараба, Підгорецького та вже звільнених Лук'яненка, Кандибу, Покровського) та учасників УПА. Піроґов відсидів разом десять років, але з кримінальними злочинцями, а не з політичними, хоч засудили його за антисовєтську аґітацію і пропаганду". Авель (уродженець Одеси), за свої критичні зауваження на адресу совєтського уряду та за домагання доз-дозволу виїхати у батьківщину своїх предків — Німеччину, змушений був провести три роки в різних концтаборах Казахстану, зустрічаючи багато українців. До німецької меншини в СССР належить і Вербіц, який за спробу виїхати у Німеччину попав у психіятричну лікарню. Тільки з допомогою Ізраїлю він виїхав спочатку туди, а потім у Західню Німеччину.

Переслідувань зазнав і латвійський пастор Смітс, якому урядові чинники заборонили виконувати професію священика.

Третім німцем на пресконференції був молодий письменник із Східньої Німеччини Фауст, який зазнав психіятрію і в'язницю за свою „провину" — поширювання цитат німецької революціонерки Р. Люксембурґ та Декларацію прав людини. Завдяки протестним акціям його випустили у Західню Німеччину.

Пресконференція тривала дві з половиною години. Нижче наведемо кілька питань і відповідей, які гадаємо, цікавитимуть наших читачів. Першим відповідав на питання Мешенер.

ПИТАННЯ: Чи допомагають протестні акції на Заході політичним в'язням СССР?

МЕШЕНЕР: Це питання ставили всюди на пресконференціях: у Швайцарії, Англії, Франції, Голляндії та інших країнах. Це питання дуже важливе, бо від нього залежить доля багатьох людей. Протестні акції допомагають, бо вони змушують табірну адміністрацію людяніше поводитися з ув'язненими. Протестні акції на оборону політичних в'язнів конче потрібно далі й інтенсивше проводити.

ПИТАННЯ: Що ви можете сказати про склад в'язнів, чи змінився він за останні роки?

МЕШЕНЕР: Оскільки мене засудили з початком 70-их років, то я зустрів людей, які сиділи ще від кінця Другої світової війни, а тому, що мене звільнили у лютому 1976 року, до мене відомі [illegible] в таборах і хто сидів у 70-их роках. У 60-их роках у в'язниці запроторювали представників різних національних груп, критиків совєтської системи, марксистів ортодоксальних і поміркованих. Починаючи з 70-их років, контингент заарештованих радикально змінився. Вже 1970 р. в табори не попадають марксисти, але значно збільшився контингент представників національних рухів та антикомуністів. Найбільше число представників національних рухів СССР.

ПИТАННЯ: Ви перебували у таборах, де сидять учасники УПА, яких совєтська пропаганда називає „злочин-

(Закінчення н астор. 7-ій)

Відбувся Різдвяний концерт „Думки" і „Молодої Думки"

Бронкс, Н.И. (В. Т-ець). — В суботу, 18-го грудня, тут в Мангаттан Коледжі відбувся Різдвяний Концерт мішаного хору „Думка" та всіх філій „Молодої Думки", влаштований Клюбом Східньо-Центральної Европи при тому коледжі, дорадником якого є проф. д-р Володимир Стойко. Обома хорами диригував Семен Комірний, фортепіяновий супровід для „Молодої Думки" був в руках Олеся Кузишина, а старшій „Думці" акомпаньював Джон Ван Баскірк.

Концерт, який відбувся у великій і дуже акустичній каплиці цього католицького коледжу, відкрив віцепрезидент коледжу, брат Патрик МекҐеррі, який привітав всіх приявних, між якими було багато членів адміністрації та професорів і студентів цієї наукової установи, коротко накреслив історію християнства в Україні, зокрема наголосив ролю св. Володимира Великого, і відмітив, що Україна славна своїми піснями, спеціяльно релігійними та колядами і щедрівками. Віцепрезидент коледжу побажав всім веселих Свят Різдва Христового і закінчив промову нашим привітом „Христос Роджається".

В першій частині концерту „Молода Думка" виконала вісім пісень, переважно пов'язаних з Різдвом і зимовою порою, за які публіка нагороджувала молодих співаків рясними оплесками. З „Молодою Думкою", як солістка, виступила сопрано Євгенія Турянська, виконуючи в англійській мові коляду „Свята Ніч", яку переважно неукраїнська публіка прий-

(Закінчення н астор. 7-ій)

Помер Ричард Дейлі, довголітній посадник Чікаґо

Чікаґо. — У понеділок, 20-го грудня, тут на 74-му році життя помер на удар серця Ричард Дейлі, довголітній посадник цього великого міста і дуже впливова особа в Демократичній партії. Дейлі, який в 1975-му році був переобраний на шосту 4-річну каденцію, дістав атак в автомобілі і спроби рятувати його в канцелярії його приватного лікаря не мали успіху.

Ричард Дейлі народився в Чікаґо в родині ірляндських імігрантів і вже молодим мужчиною почав працювати в районовій організації Демократичної партії. Закінчив університет і право і постепенно здобував всеважливіші позиції в партійному апараті. В 1955 році був вперше обраний на посадника Чікаґо і на тому пості залишився аж до смерти. Однак, його впливи були більші, ніж пересічного посадника, бо він контролював Демократичний апарат міста, а рівнож стейту Ілліной, і його вважали одним з найбільш впливових демократів в цілій країні. Демократичні кандидати на пост президента ЗСА переважно зверталися до Дейлі за підтримкою, бо на Крайових конвенціях партії делеґація Ілліной часто могла вирішити, хто здобуде номінацію.

„Буржуазні націоналісти" не дають їм спокою

Журнал „Комуніст України" коментує видання „Історії міст і сіл Української РСР", придаючи їй важливе „суспільно-політичне і науково пізнавальне значення". У цій праці, що охоплює 26 томів, є історія столиці України Києва, насвітлення подій в Україні від стародавніх часів аж по сьогодні. При висвітленні виникнення міст і сіл в період розквіту Київської Руси — написано про неї, як про „колиску трьох братніх народів — російського, українського і білоруського". В історії подано про „споконвічне прагнення українського народу до возз'єднання з Росією". Зібраний у виданні матеріял „переконливо спростовує антинаукові домисли буржуазних націоналістів про „безкласовість" і „безбуржуазність" української нації, розвінчує наскрізь фальшиву „теорію єдиного потоку". Низкою „фактів" в історії „викривають контрреволюційну діяльність Центральної Ради, показують, що українські буржуазні націоналісти завжди зраджували як соціяльні, так і національні інтереси українського народу. Викладаючи події громадянської війни та іноземної воєнної інтервенції, автори показують, що їх тривалість на Україні була зумовлена насамперед антинародною діялністъ буржуазних націоналістів". А щонайважливіше автори в цій історії, пишучи про „економічне і духове зближення соціялістичних націй у процесі будівництва комунізму" виявляють „формування і розвиток нової історичної спільности — радянського народу" — пише „Комуніст України".

У Києві відбувся IX Пленум ЦК Комсомолу

Київ. — У днях 10, 11 і 12-го грудня ц. р. відбувся тут IX пленум ЦК ЛКСМ (Комсомолу) України, який, як інформує „Молодь України" з 11-го грудня, обговорив питання Пленуму ЦК КПСС і промову виголошену на ньому Леоніда Брежнєва, дальше „поліпшення комуністичного виховання студентської і учнівської молоді в світлі вимог XXV з'їзду КПСС" та інші справи. З доповіддю, обговорюючи перше питання, виступав перший секретар ЦК ЛКСМ України А. І. Корнієнко, а друге питання обговорювала у доповіді секретар ЦК ЛКСМУ Р. І. Черв'якова. Головним відпоручником Компартії України на цьому пленумі був усюди присутній кандидат у члени Політбюро і секретар ЦК Компартії України В. Ю Маланчук.

В Києві обслуговування у крамниці — „далеке від зразкового"

Київська „Молодь України" інформує про „вельми ввічливу" обслугу в Київській крамниці. Подружжя Бобрових, підскладавши трохи грошей, у піднесеному настроєві вибралися до столичної крамниці ч. 1755 „Господарка" „Київгосподарторгу", щоб придбати пральну машину, і то не яку-будь, а найкращої сорти - „Ригу". В крамниці виявилося, що на залі була тільки одна машина і то з деякими дефектами. Тоді чоловік запитав, чи немає інших машин. Але продавщиця відповіла, що тут немає чого володитися, ще й наказала: „Гайда до каси, гроші сплатіть". А потім „урочисто" вручено подружжю якусь записку і відправлено до сусіднього будинку, де мали вони одержати покупку. У магазині їм сказали: „Беріть будьяку — і швидше звідси! „Боброві зніяковівши поспитали, чи не можна цю машину перевірити, чи вона працює. „Звалюйте на плечі і прямуйте до магазину, у нас розетки немає" — відрізала комірниця. Здивувалося подружжя Бобрових, думаючи, що перевозом повинні зайнятися вантажники і, не знаходячи виходу зі ситуації, попросили їм повернути гроші. Проте, продавці не думали капітулювати, ще й висипалися „мокрим рядном": „Яка ганьба! А ще мужчина. Не може зі складу пральної машини донести"! А зі сусіднього відділу продавці їм порадили, щоб вони вантажникам перекинули „зелененьку" — і машина зараз буде. Зіпсованим настроєм і сваркою закінчилась ця закупівля. І Боброви, повернувшись додому, написали листа до редакції „Молодь України", кінчаючи його словами: „Ми ще раз переконалися: культурне обслуговування населення в цьому магазині далеке від зразкового".

Помер мґр Василь Мащак, колишній секретар Відділу УНС

Флінт, Міч. — Як інформує родина, тут в неділю вечором, 19-го грудня ц. р., помер, після довгої важкої недуги, колишній довголітній секретар і основник 303 Відділу УНСоюзу бл. п. мґр Осип Мащак. Покійний народився 22-го грудня 1908 р. в с. Смільниця, у повіті Перемишль, а фармацевтику студіював у Львові. Тлінні останки Покійного будуть перевезені до Ню Йорку, де в середу 22-го грудня, відбудуться Панахида в похоронному заведенні П. Яреми, а в четвер о год. 10-ій рано похорон з цього заведення на цвинтар „Ґейт оф Гевен".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montbomery Street, Jersey City, N.J. 07303. Application to change frequency to "Daily except Mondays and holidays" pending at Jersey City, New Jersey.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

S.O.S.!

С. О. С.! — ,,Сейв аур соулс!'' — ,,Спасайте наші душі!'' — це прийнятий в цілому світі радіосигнал про небезпеку і нещастя. Цей сигнал найчастіше зв'язується з кораблем, що потопає в розбурханих хвилях океану.

Цей же сигнал: ,,Рятуйте наші душі!'' уже від багатьох років несеться до світу і зокрема до нас з нашої сторозстерзаної, але нескореної України. Сигналом ,,Спасайте наші душі!'' пролунали всі численні голоси українських політв'язнів та їхніх родин в поневоленій Україні, цей сигнал небезпеки загибелі відчувають туристи в Україні, цим сигналом звучить кожна вістка з України і про Україну.

В останніх днях до безлічі дотеперішніх сигналів ,,Рятуйте наші душі!'' долучилося повідомлення з Москви, що з новим 1977-им роком сім наукових журналів, які появилися досі українською мовою в Україні, переходять на російську мову. У цьому випадку не є важливий зміст тих журналів. Ми знайомі з їхньою ,,науковістю''. Але це справи не змінює. В цьому випадку йдеться вже не тільки про зміст, але й форму. Навіть бо за жорстоких часів звироднілого Сталіна ще до деякої міри зобов'язувала засада: ,,національне формою, соціялістичне змістом''.

Сьогодні, під час ,,відлиги'' і детанту'', етноцид доходить до свого вершка і...завершення, якщо не пощастить змобілізувати опінії проти цього явного народовбивства.

Це діється в тому часі, як представники т. зв. Української ССР в Об'єднаних Націях, всілякі вислужники народовбивчого окупаційного режиму типу відомого вже також з його нісенітних виступів проти ,,Свободи'' Романа Лубківського, заступника головного редактора друкованого ще — як це зазначено на кожному виданні — ,,на украинском языке'' львівського журналу ,,Жовтень'', безсоромно торочать купці залишків т. зв. ,,українських прогресистів'' в Ню Йорку про ,,розквіт'' української культури.

Ми, українці у вільному світі, стягнули б на себе вічну зневагу історії, якщо б ми не послухали того розпачливого С. О. С., що несеться з України, та не вчинили таки справді все можливе, щоб наш нарід врятувати від тієї смертельної загрози. В теперішній грізній ситуації ніхто і ніщо не може виправдати нашої інертности і безчинности. Немає бо жадної важливішої справи, як рятунок народу. Ми не можемо і не сміємо допустити до того, щоб теперішнє С. О. С. з України пролунало і завмерло так, як це сталося із відомим, проймаючим грозою душу С. О. С. з Мадярщини в 1956-му році. Ще й досі страшним докором для всього світу звучить так добре відомий заклик: ,,С. О. С.! Рятуйте наші душі! Наш національний корабель потопає. Гасне наше світло. З години на годину збільшуються тіні! Почуйте наше благання, рушайте з допомогою. Простягніть нам братерську руку, бо совєтський наїзник розчавлює наші сповнені горем серця! Рятуйте наші душі...'' — і голос завмер, мабуть, розчавлений совєтським танком.

Сьогоднішнє С. О. С. з України звучить ще більшою грозою, бо воно є голосом розпачу всього великого народу. Сьогодні немає і не може бути для нас нічого важливішого, як повна мобілізація всіх наших сил і зусиль та всі можливі тільки заходи мобілізувати публічну опінію світу на рятунок нашого народу від приготованої для нього комуно-московськими народовбивцями і з кожним днем наполегливіше здійснюваної заглади. С. О. С.!

Сумнівний дорадник

Факт, що новообраний президент Джіммі Картер вже тепер засягає порад в різних людей-демократів і республіканців — щодо різних аспектів внутрішньої та закордонної політики ЗСА, це дуже позитивне явище, бо вказує, що він хоче бути вповні підготованим до перебрання найважливішого посту в світі: президентури ЗСА. Його наради із законодавцями обох партій, економістами, спеціялістами в закордонній політиці тощо повинні запевнити, що коли він перебере владу 20-го січня наступного року, то при кермі наймогутнішої держави в світі буде досвідчений провідник, який сам знає, що робить, але не цурається також і поради інших.

Однак, можна мати сумніви, чи всі поради будуть на належному та корисному рівні, бо деякі із навіть досвідчених осіб, які дораджують Картерові, показалися досить сумнівними знавцями проблем, у яких мали б дораджувати. До них треба зарахувати Аверелла Гаррімана, колишнього нюйоркського губернатора і колишнього амбасадора до СССР, який недавно відбув майже двогодинну нараду з Джіммі Картером, інформуючи новообраного президента про свою поїздку до Москви та розмову із совєтським ватажком Леонідом Брежнєвим на початку жовтня цього року.

Поминаючи те, що Гаррімановi вже минуло 85 років життя і з його останніх кількох публічних виступів було видно, що його спосіб думання та вислову вже не такий чіткий, як у молодшої віком людини, то треба рівнож ствердити, що деяка діяльність і заяви цього патріярха демократичних політиків може вийти на некористь Америки та вільного світу. Виходить, що Гарріман тепер вірить на слово кремлівським верховодам, бо запевняв Джіммі Картера, що Брежнєв не буде ,,випробовувати сили волі'' нового Президента, як це робив Нікіта Хрущов з Джоном Ф. Кеннеді незабаром після перебрання ним президентури в 1961-му році. Такі ,,запевнення'', передані Гарріманом, мабуть придумані Кремлем для того, щоб послабити чуйність уряду ЗСА відносно загрози з боку Совєтського Союзу. Треба надіятися, що новообраний президент Картер зрозуміє вартість і мету таких та подібних ,,запевнень'' Москви.

Аверaлл Гарріман останнім часом присвоїв собі привілей ,,запевнювати'' не тільки Вашінгтон, але рівнож і Москву. Місяць перед президентськими виборами в ЗСА він інформував Леоніда Брежнєва про різницю між ,,виборчою реторикою'' і справжніми переконаннями кандидатів, зараховуючи до тієї ,,передвиборчої реторики'' зустріч президента Джералда Форда з Патріярхом Йосифом Сліпим і запевнюючи совєтського ватажка, що ЗСА не плянують ,,приєднуватися до українського визвольного руху''. В такий спосіб Гарріман попередив Кремль, що хоча під час передвиборчої кампанії кандидати можуть говорити про недолю та прагнення до волі народів Східньої Европи, то американський уряд ніколи серйозно не протиставитиметься пануванню Москви над тією частиною світу.

Такий дорадник, який попереджує ворога про можливі наміри свого власного уряду, має щонайменше сумнівну вартість.

РІК ЕТНІЧНОСТИ

Під час цьогорічної президентської виборчої кампанії демократичний кандидат Джіммі Картер в одній із своїх промов сказав: ,,Наша етнічна різноманітність є тим живучим волокном, яке об'єднує Америки'', а під час іншого виступу заявив: ,,Ми можемо мати Америку, яка заохочує та гордиться нашою етнічною різноманітністю, нашою релігійною різноманітністю, нашою культурною різноманітністю, знаючи, що власне з нашої плюралістичної спадщини виринула та сила, життєздатність та винахідливість, які зробили нашу країну могутньою і надалі запевнять її могутність.''

Республіканський кандидат Джералд Форд в одному своєму публічному виступі заявив: ,,Наша сила базується на етнічній та культурній різноманітності нашого населення'', а в іншій промові сказав: ,,Хоча вбачаю в цій країні небезпечну тенденцію до конформізму в обширі ідей замилувань і поведінки, то багатство наших різноманітних культурних, етнічних, релігійних і расових традицій повинно бути важливою противагою.''

Ці заяви обох президентських кандидатів — це незаперечні докази, що в ЗСА тепер визнають засаду про американське суспільство, як про плюралістичну спільноту, та що відходить у забуття теорія, яка вважала, що Америка — ,,це перетоплюючий казан'', в якому мають зникнути всі етнічні та культурні відмінності імігрантів, які прибули сюди з усіх частин і країн світу. Як відмінно звучать наведені слова Джіммі Картера та президента Джералда Форда, виголошені в 1976-му році, від слів Вудро Вілсона, який в 1915-му році сказав: ,,Особа, яка думає про себе як члена якоїсь національної групи, ще не стала американцем'', або від слів президента Теодора Рузвельта, який трохи раніше заявив: ,,Або дана особа вважає себе тільки американцем і ніким іншим, або вона взагалі не є американцем.''

Отже, коли президенти Вілсон і Т. Рузвельт висловлювали переконання більшости американців в перших десятиріччях цього століття, що всі еміґранти до ЗСА повинні якнайшвидше асимілюватися в американське, а фактично англо-саксонське суспільство, то Джералд Форд і Джіммі Картер своїми заявами під час виборчої кампанії доказали, що в ЗСА наступила драстична зміна щодо питання зберігання культурної спадщини імігрантами та їхніми тут вже народженими дітьми і внуками.

Що така зміна таки наступила — немає чого сумніватися, бо кандидати під час виборчих кампаній стараються віддзеркалювати погляди більшости населення, щоб здобути їхні голоси. Тільки недосвідчений політик, або фанатик, під час виборчої кампанії йтиме проти течії часу. А теперішня течія — це наголос на плюралістичний характер американського суспільства.

Це наголошення позитивности збереження культурної спадщини різних етнічних груп порівняльно нове, бо почало поширюватися щойно приблизно десять років тому, а дійшло до найвищого досі пункту в цьому році, який деякі коментатори називають ,,роком етнічности''. Треба признати, що почування етнічної гордости та шукання за коренями свого походження членами різних національних груп ЗСА — дістали дуже сильний стимул від видвигненого негритянськими активістами гасла: ,,Чорне — це прекрасне''. Члени інших расових чи національних груп, переконавшись, що нова гордість негрів щодо їхнього походження і їхньої спадщини спричинюється не тільки до скріплення впливів чорних на політичне та суспільно-культурне життя Америки, але також дає неграм душевне задоволення приналежности до ,,рідної спільноти'' — почали сміливіше наголошувати свою власну спадщину, свою власну культуру, вказуючи на факт, що збереження культури предків збагачує не тільки їхні національні групи, а ціле американське суспільство і культуру ЗСА.

Рік 1976-ий в Америці дійсно був ,,роком етнічности'', і не тільки під час президентської виборчої кампанії. Ще в січні цього року президент Форд призначив д-ра Мирона Куропася на пост свого спеціяльного асистента для етнічних справ. Такий пост раніше ніколи не існував при Білому Домі. Протягом цього року в Білому Домі відбулося кілька конференцій з представниками національних груп і етнічної преси. Треба надіятися, що новообраний президент Джіммі Картер також призначить асистента для етнічних справ і також відбуватиме часті наради з провідниками окремих національних груп.

Протягом 1976-го року, коли ЗСА відзначували 200-річчя Американської Незалежности, урядові чинники звертали велику увагу на проєкти різних національних груп, призначаючи їм ,,дорівнювальні фонди''.

Ще кілька років тому навряд чи можна було передбачувати, що місяць грудень 1976-го року буде ,,Українським місяцем'' в Бостоні, ціллю якого буде відзначити 100-річчя українського поселення в ЗСА, як і тяжко було передбачити, що Український Науковий Інститут Гарвардського Університету на початку грудня влаштовує наукову конференцію-симпозіюм на тему: ,,Український Досвід у ЗСА''. Також українських Тижнів і Днів відбулося багато більше.

Отже, як сказано, рік 1976-ий в Америці був ,,роком етнічности''. Однак, не тільки в ЗСА, але також в інших державах вільного світу протягом останніх кількох років зростала національна свідомість серед національних меншин, і уряди тих держав, в більшій чи меншій мірі, старалися і далі стараються задовольнити прагнення цих народів до більшої контролі над власною долею. Згадати б приклад шотляндців і валлійців у Великобританії, франкомовних жителів канадської провінції Квебек, а в Еспанії — басків, катальонців і галісійців.

В той самий час, коли по цілому світі зростають національні рухи та національна свідомість, комуно-московський режим Совєтського Союзу, який пропагандивно підтримує ,,національні визвольні рухи'' в різних країнах Африки та Азії — той самий совєтський режим в цьому 1976-му році ще більше загострив свою русифікаційну політику, на кожному кроці наголошуючи ,,злиття народів'' в нібито ,,совєтський'', а фактично в російський нарід. Кремлівські верховоди карають довгими термінами ув'язнення в тюрмах, концтаборах і закладах для умовохворих осіб, які тільки вимагають пошанування національних та культурних прав, не говорячи вже про тих, які, покликаючись на совєтську конституцію, вказують, що Україна, Білорусь, Литва, Латвія, Естонія та всі інші союзні республіки мають конституційне право вільного виходу із Совєтського Союзу.

Проте, кремлівські верховоди грубо помиляються, коли думають, що жорстокими репресіями перетворять все населення СССР в єдиний російський нарід. Як недавно писав письменник Микола Руденко, голова Київської групи для обслідування додержання постанов Гельсінкської Декляраціі: ,,Яким же могутнім є український народ, якщо навіть умертвлення кожного четвертого (пригадайте розкуркулювання, пригадайте голод 1931-1933!) не могло зламати його духа... О ні! Такий народ покорити неможливо!''

Д-р Петро Мірчук

БУДНІ І ЗЛИДНІ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ

Місяць жовтень був ,,місяцем української книжки''. З цього приводу була в ,,Свободі'' гарна стаття ред. Люби Коленської п. з. ,,Книжка, письменник і читач'' з пригадкою значення книжки в житті культурного народу та з легенькою осторогою, що з продукцією й консумцією української книжки у вільному світі щось негаразд. А в кількох осередках українських скупчень у вільному світі було з приводу ,,місяця книжки'' навіть влаштовано — ,,свято книжки''. Яким це святом для української книжки був цьогорічний ,,місяць книжки'' (як і минулорічні) можуть сказати українські видавці, автори і тих кількох українських книгарень, що ще існують. Я певний, що це було щось як ,,сирітський Великдень''.

А після цього ,,свята'' приходять знову одинадцять місяців буднів і злиднів української книжки. Злиднів, у висліді яких українська книжка у вільнім світі бачить перед собою — мариво скоропостижної смерти.

Ось кілька узагальнених статистичних даних:

Минулого року продаж книжок в ЗСА дає 12 долярів на душу; якщо прийняти пересічну ціну книжки 4 доляри, то це дає три книжки на душу. Ми залюбки повторюємо, що українців у вільнім світі є поверх два мільйони. Отже, пропорційно повинно б виходити, що українці у вільнім світі купують річно шість мільйонів примірників української книжки. Шість мільйонів?! Та що ви! Шістдесят тисяч — можливо. Так, дійсно: можливо, що ,,аж'' шістдесят тисяч примірників української книжки розходиться річно. А це значить — українська людина у вільнім світі купує сто разів менше українських книжок, як американець американських. І, якщо припустити, що мурини в ЗСА купують наполовину менше книжок як білі, то й тоді вийде, що українці у вільнім світі купують свою книжку п'ятдесят разів менше, аніж американські мурини купують англомовні книжки.

Де причина? Чи пересічна українська родина в Америці п'ятдесят разів бідніша як пересічна муринська родина? Ніхто в таке не повірить. Навпаки, можна сміливо твердити, що пересічна українська родина в Північній Амерції десять разів багатша, аніж пересічна муринська родина.

Низький рівень культури? Менше розуміння ваги книжки, аніж серед муринів? Такого припущення навіть голосно висловити невільно, бо це була б — національна зневага! Ми ж — нація з тисячолітньою культурою; володар Руси-України Ярослав Мудрий вже майже тисячу років тому створив був найбільшу на той час в Европі збірку книг і дбав про її побільшення дорученням перекладати з чужих мов усе, що було доступне...

Сьогоднішня трагедія української книжки у вільному світі — у жахливій прірві між словом і ділами українських ,,амбасадорів'' у вільнім світі. ,,Українська книжка в поневоленій Україні гірше як переслідувана, її насилують, її заставляють московські окупанти бути засобом ренегатства, носієм московської брехні. Вільна українська книжка, яка ширить українську правду і збагачує українську культуру, може існувати лише у вільнім світі. Тому кожний українець, що живе у вільнім світі, мусить дорожити українською книжкою, допомагати авторам і видавцям, ширити її!'' Оцю правду знає добре кожний український ,,амбасадор'' у вільнім світі, і ті, з високою освітою, і з середньою, і з нижчою. І кожний з них повторює це при кожній нагоді й готов дати сам доповідь про значення української книжки — менш чи більш красноречиву, менше чи більше запальну. Але, коли після виголошення ним такої промови, до нього підійде бідний кольпортер і запропонує купити українську книжку, що якраз появилася з друку, то зустрінеться з погірдливими викидами: ,,Та що це ви! Не чули, як я говорив про українську книжку? Думаєте, що я чекаю, аж ви мені принесете?!'' Нещасний кольпортер відходить з нічим і врешті повідомляє автора-видавця: ,,З десяти примірників книжки, присланої мені для розпродажу серед нашої двадцятитисячної громади, я продав два примірники, а вісім мушу вам відіслати.''...

Ось тут саме — як німці кажуть — ,,собака закопана''! Українська книжка, як та нещасна дівчина, що кожний хвалить — і гарна, і розумна, і роботяща! — а оженитися з нею ніхто не збирається. Що з того українській книжці, що її засипають безупинно резолюціями й постановами: ,,Книжка — це основа культури!'' ,,Без рідної книжки немає рідної науки!'' ,,Ми мусимо розвивати нашу вільну науку!'' ,,Хата без книжки, не є хатою культурної людини!'' і т. п., і т. д., коли її не хотять ,,українські амбасадори'' у вільнім світі купувати і від неї тікають?! Адже опрацьовувати й видавати книжку оплачується лише тоді, коли вона розійдеться в найменше двох тисячах заплачених примірників. А як же досягнути цього українському авторові й видавцеві, членові двомільйонової української громади у вільнім світі? Щирих фундаторів, що жертвують фонди на видання української книжки, серед цієї громади не більше, як пальців на руках, а й вони негодні уфундувати більше як по дві-три книжки.

Українські наукові товариства й установи радо видають наукові праці українських авторів. Тільки ж...у них фондів, ,,що кіт наплакав''. Тому вони — радо фірмують видання даної праці, а фонди на видання повинен роздобути сам автор і він же сам повинен всеціло зайнятися розповсюдженням своєї книжки. Що ж, ,,до відважних світ належить'', то й неодин автор робить це, бо наші банки й на таке радо дадуть позичку на 10 відсотків, якщо автор не в довгах.

Тільки ж, — що робити щасливому авторові-видавцеві по одержанні повідомлення друкарні, що всі дві тисячі примірників його книжки готові до відібрання? ,,Діти мої, квіти мої, де мені вас діти?'' — згадає він Шевченка.

Перша річ в такій справі — ще заки всі примірники оправлені, висилається перші примірники до газет і журналів для рецензії й повідомлення, що така книжка вийшла з друку. Та в українській еміграційній дійсності — в коротенькім повідомленні не сміє бути подано ціни книжки й адреси, де її мож купити; інакше — це вже оголошення, за яке щасливий автор-видавець мусить заплатити готівкою. Ясно, що ,,згори'', чек разом з текстом оголошення. А з рецензією це зовсім не проста справа. Перше — знайдіть рецензента! А тоді залежить, в яких взаєминах автор-видавець з головним редактором: якщо колись-там висловився критично про пана редактора і той про це довідався, то рецензія не появиться, хоч би це й була геніяльна праця на особливо важливу тему.

Готові книжки ідуть насамперед до книгарень. В ЗСА є поверх десять тисяч американських книгарень; українці в ЗСА становлять один відсоток населення, то пропорційно повинно б бути тут сто українських книгарень. Але, правдивої української книгарні, такої, де продавались би тільки книжки, в ЗСА немає ні одної. Ті, що є, мусять підсилювати свої обороти як не висиланням пачок в Україну, або торгівлею всіми видами виробів мистецтва й подарунків, то бодай продажею меду і чарівних лікарств, що лікують усі недуги. Їх є в ЗСА кільканадцять. Та тільки три чи чотири з них самі розраховуються з розпродажу тих десятьох примірників, що їм вислано. Решта — по трьох пригадках відписують, що ,,української книжки, як знаєте, нині ніхто не купує'', тому ,,при нагоді'' книгарня поверне одержані книжки. Все ж, яких 150 примірників перенесеться з друкарні до книгарень. Колись і за них прийде хоч стільки, щоб повернути кошти пересилки всіх 150 примірників.

А наступних п'ятдесят примірників піде до українських авторів — в заміну за їхнє видання. В обмін. Часом приходиться вимінювати власну книжку вартости десять дол. за збірочку поезій, але мистецькі й наукові твори не мож міряти сторінками, ні тим-

(Закінчення н астор. 7-ій)

ОСТРІВЕЦЬ, ЩО ПЕРШИЙ ВИЗНАВ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ЗСА

(М. Р.) Сант Евстатіюс — це острівець величиною всього 8 кв. км. на Караїбському морі. Він був першим закордонним краєм, що офіційно визнав незалежність ЗСА 200 років тому і від того часу вітає щороку ЗСА гарматними салютами. 16-го листопада 1776-го року губернатор Йоганнес де Ґрафт дав наказ канонам форту Оранїє в Ораніенстаді (столиці острівка) відповісти салютом на привіт воєнного американського корабля ,,Ендру Дорія''. Британцям не сподобалося це, й вони пограбували і зруйнували острів у 1781 році.

Сант Евстатіюс утримує приязні зв'язки з Америкою довше ніж майже всі Караїбські острови. Він міняв прапори 22 рази між 1650 і 1816 роками, але все вдержував дружні взаємини з Европою й американськими революціонерами. Острів належить до Голляндії, проте він має автономію в закордонних справах і англійська мова є головною на острові. Ще в 1766 році голляндський священик писав у листі додому, що ,,ніхто мене тут не розуміє''.

Минулого тижня острівець ушанував свої приязні взаємини із ЗСА церемоніями, бо ЗСА він вважає своїм найкращим другом. Канони форту й канони американського корабля-винищувача ,,Мек Данов'' обмінялися тринадцятьма вистрілами. Державний секретар фльоти Міндендорф у промові ствердив приязнь двох країн. Всі мешканці острова (всі 1740 осіб) взяли участь у ,,Привіті для прапора'', яким ушановано однаково американський, голляндський і антільський прапори. Святкування тривало весь день почасти на руїнах голляндської реформаторської церкви. Всі діти дістали цукерки.

У святі взяли участь секретар голляндської фльоти Міндендорф, губернатор Ню Гемпширу Мелдрим Томсон, губернатор Голляндських Антілів, Панді, й багато державних мужів з Америки, Голляндії й Антілів.

РЕЗОЛЮЦІЇ
Дванадцятого Конґресу Українців Америки

що відбувся в Ню Йорку, в готелі ,,Амерікана'', у днях 8, 9 і 10 жовтня 1976 року

— у 200 ліття Американської Революції і Незалежности,
— у 100-ліття поселення українців на землі Вашінґтона.

5.

Із цією ж метою:

1. Закликає, щоб цей рік став роком припинення селективної моралі Об'єднаних Націй;

2. Закликає, щоб практиковано загальні засади деколонізації і самовизначення, які були б застосовані до гноблених і поневолених в СССР народів, що найбільше терплять від колоніяльного гніту;

3. Щоб усі вільні й незалежні держави, а Уряд ЗСА зокрема, схвалили резолюції, які закликали б Генеральну Асамблею, Комісію Людських Прав і Спеціяльний Комітет Деколонізації всесторонньо прослідити, викрити й засудити совєтсько-російський колоніялізм;

4. Щоб Об'єднані Нації визнали й надали належну репрезентацію Українській Народній Републіці в Екзилі та Українському Визвольному Рухові, які борються за відновлення української державности.

X. В СПРАВІ ЛЕМКІВЩИНИ

XII Конґрес Українців Америки стверджує, що Лемківщина, як і інші українські історичні землі, є інтеґральною частиною України, а тому її прилучення до Польщі після Другої світової війни може бути лиш тимчасовим станом, полагодження якого чекає на Вільну Українську Державу. Тільки вільний український народ у своїй державі є компетентним розв'язувати питання українських кордонів.

У тридцяту річницю депортації автохтонного українського поселення Лемківщини, як населення інших українських земель на Закерзонні, Конґрес постановляє вжити всіх можливих заходів, щоб:

1. Допомогти українцям в Польщі набути повні права польських громадян українського походження та забезпечити їх проти беззаконної дискримінації чинниками влади, особливо на низах.

2. Докласти всіх зусиль, щоб припинити антиукраїнську пропаґанду шовіністичними польськими колами, що використовують для цього засоби масової комунікації: радіо, фільм, пресу і публікації, та щоб припинити тепер і переслідування українських культурних діячів, як також нищення пам'яток української культури на терені Польщі.

3. Домагатися від кардинала Вишинського визнання Української Католицької Церкви в Польщі та дозволу українському населенню молитися у своєму обряді — у своїх церквах, створення українського католицького епископату і припинення антиукраїнських виступів з боку польського клеру.

4. Допомагати українським лемкам повернутися з польських теренів заслання на свої прадідні терени — на Лемківщину.

5. Нести українському населенню в Польщі всю потрібну моральну та матеріяльну поміч для його культурно-освітньої діяльности.

6. Допомагати в розбудові народних і середніх шкіл з українською мовою навчання.

7. Підсилити переслідуваних культурно-освітніх діячів українського роду в Чехо-Словаччині допомогою.

8. Сприяти розвиткові і всесторонньому вивченню лемківської культури та проблематики у вільному світі, а зокрема в ЗСА.

XI. В СПРАВІ ФУНДАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

XII Конґрес УККА схвалює повну моральну й матеріяльну підтримку для Фундації Українського Вільного Університету в ЗСА, яка є всенародною й всегромадською інституцією, контрольованою громадськими та державними чинниками. Основним завданням Фундації є нести матеріяльну й моральну допомогу Українському Вільному Університетові в Мюнхені, Німеччина, корефеєві української вільної науки й культури поза межами України.

XII. В СПРАВІ ІНФОРМАЦІЙНОГО БЮРА

Конференція Центральних Українських Професійних Академічних Товариств пропонує:

1. Створити при Централі УККА англомовне бюро інформації і зв'язків з англомовною пресою, метою якого було б служити джерелом інформації про всі справи, зв'язані з Україною та українцями в ЗСА, і втримувати контакти з англомовною пресою; таке бюро повинно мати добре обладнану бібліотеку наукових і публіцистичних видань.

2. Створити при УККА постійно діюче бюро дослідів етноцидних і лінгвіцидних процесів в Україні, завданням якого було б сприяти координації нашої оборонної дії в цій справі.

3. Централя УККА повинна провадити картотеку українців-фахівців з різних ділянок знання, які бажали б послужити своїм професійним досвідом при виконуванні специфічних завдань, що виринають в праці УККА на зовнішньому й внутрішньому відтинках.

XIII. В СПРАВІ О. АГАПІЯ ГОНЧАРЕНКА

Головна Управа Українського Бібліотечного Товариства Америки постановила передати XII Конгресові УККА:

У зв'язку з відзначенням 200-річчя Америки і 100-річчя українського поселення в ЗСА просити УККА докласти всіх зусиль, щоб могила козака-священика Агапія Гончаренка в Гейварді, Каліфорнія, і колишня його оселя ,,Україна'' були перетворені при допомозі американських федеральних урядових чинників в історичний пам'ятник. Домагання спирається на таких даних: о. Агапій Гончаренко прибув до Америки, втікши від російського терору в 1865 році, видавав з доручення американського уряду

(Закінчення н астор. 7-ій)

ПРОТОКОЛ

НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яке відбулося в днях 24-го до 28-го травня 1976 р. на Союзівці в Кергонксон, Н. Й.

(3)

Звіт заступника головного предсідника д-ра Івана О. Флиса

(Продовження)

The Supreme Assembly should appoint a committee which would endeavor to prepare a set of By-Laws for our District Committees. The Supreme Assembly should put its full weight behind approrpriate odditions to our By-Laws to make these bodies statutory at the next convention.

It has indeed been a pleasure to serve as Vice President of U.N.A. during the past year. The attitudes and devotion to the U.N.A. cause by members, branch officers and district officers whom I met and talked with were reassuring of continued growth of our organization.

Заступник головного предсідника д-р Іван О. Флис у доповненні до свого друкованого звіту подав наступне: Цього року, як всі знасте, багато часу ми присвятили для відзначення 200-річчя ЗСА та 100-ліття українського поселення в Америці. Знаю, що так д-р Футей у своїй околиці, як теж проф. Шмагала, мусіли посвятити багато часу на ці справи і ще наші святкування не закінчені. В Ню Иорку ми плянуємо ще декілька імпрез. Зі „Свободи" знаєте, що ми мали успішний ярмарок, і тепер Ню Иорк думає робити такі ярмарки кожного року. Це робимо не тільки для українців, але і для того, щоб познайомити американців з українською культурою, бо це наше головне завдання. На це ми посвятили багато часу, я як голова комітету, а пані Душник, як моя заступниця. Ми теж старалися разом з Округою придбати при кожній нагоді більше нових членів. Але більше часу на таку членську кампанію буде щойно тоді, коли закінчимо ці всі святкування. Я був призначений до комісії, яка мала провірити справи нашої будівлі. але про це я буду звітувати окремо пізнійше. Мене також пані М. Душник кооптувала до Жіночої Комісії, щоб допомогти нашим жінкам у поладнуванні справ пам'ятника Лесі Українки на Союзівці. Прийшлося мені разом з маестром М. Черешньовським переносити бюст Лесі Українки до його студії, при чому я звихнув собі плече, але не знаю, чи іти з цією справою до суду та позивати пані Душник, Жіночий Комітет та УНС. Мене було призначено членом Статутової Комісії УККА, як представника УНСоюзу, а в Комісії обрали мене головою. Перед Конґресом УККА ця наша Статутова Комісія мас переглянути всі надіслані проєкти змін статуту УККА, так що сподіюся там чимало праці. „Лис Микита" мав карикатуру на цю тему, як то малий чоловік несе величезну бомбу і каже, що він несе зміни статуту УККА. Думаю, що ця Статутова Комісія буде тепер вже сходитися щотижня, щоб закінчити всі праці перед Конґресом УККА. Праця заступника головного предсідника УНСоюзу обмежена статутом, так що він не мас багатьох обов'язків в самому Союзі. Але такий пост зобов'язує мене до праці в громаді, бо член Головного Екзекутивного Комітету мусить присвячувати багато часу громадській праці. Престиж нашої установи вимагає від мене більше такої праці, як це я робив раніше. бо цього від нас сподівається членство і українська громада.

На цьому кінчаю свій звіт та прошу до звітування заступницю головного предсідника Марію Душник.

Звіт заступниці головного предсідника Марії Душник

ANNUAL REPORT OF UNA VICE PRESIDENT MARY DUSHNYCK, JUNE 1975 — MAY 1976

The past year's overall organizational results were reflected in the women's membershp iactivities as well. Whereas in 1974 there were 24 women who organized 10 or more members, totalling 506, last year there were but 19 women organizers in this category, with a total of 337 members. However, there were many women organizers with less than ten members. Appeals were made constantly to branches and women secretaries to have women organize at least one new member during 1975, Women's Year; an appeal was sent to each branch and an appeal appeared in Svoboda and The Weekly, and Svoboda had an editorial as well.

UNA Advisor Anna Haras, Secretary of Branch 47 and Chairman of the Allentown District Committee, was the champion woman organizer with 36 members and champion for selling the greatest amount of insurance. She won a special Women's Year plaque and the Ukr. Encyclopedia, Mrs. Haras became a member of the Champions' Club for the tenth time and will be rewarded for that with a gold watch.

Mrs. Sofia Orichowska, Secretary of Branch 240 of Newark, organized 29 new members and is a Champion Club member for the 4th year.

Third place was won by Kvitka Steciuk, Secretary of Br. 25, Jersey City, who organized 27 members and became a Champion Club member for the 14th time, despite great personal problems.

Chicago Branch 22 Secretary Helen Olek became a member of the Champion Club for the 11th year, with 26 new members organized in 1975.

UNA Advisor and Secretary of Branch 465, Lachine, Ont., Tekla Moroz was the 5th member of this year's Champions Club, with 25 members and her second year as a Champion.

This officer organized 11 new members in 1975.

Other UNA Builders who organized between 20 and 10 members included Mesdames Hnatiuk, Kulchytska, Dolnytska, Hawryliuk, Ryan, Guglick, Zerebniak, Yuzyk, Wanska, Lesawyer, Kapral, Marushchak and Remick. Mrs. Yuzyk won a prize for the second largest amount of Insurance, a Women's Year plaque.

During her visits to Troy, Syracuse-Utica, Perth Amboy and the New York District this officer heard some complaints but many constructive suggestions as well for improving and developing the UNA and demonstrating the interest of the members in their organization.

She also represented the UNA at the 75th anniversary of St. Michael's Brotherhood, Branch 38, Auburn, the 25th anniversary banquet of the Ukr. Medical Association of North America in NYC, at Ukrainian Day in Cleveland to honor pioneers and deserving UNAers, at the Lemko convention in Yonkers, at the funeral of Helen Lototsky in Cohoes, N.Y. and at the groundbreaking ceremonies for the new St. George's Catholic Church in NYC. She participated in the New York District banquet for deserving UNAers and received a certificate. In connection with all these events, wrote reports for The Weekly.

Worked with the new secretary of Branch 293 in South Brooklyn during the initial difficult period.

This officer was elected 2nd Vice President of the New York Fraternal Congress. Arranged for Rev. Patrick Paschak to deliver the stirring invocation at the annual meeting luncheon.

The statue bust of Lesia Ukrainka is being cast in bronze, the contract has been signed and the first payment of $1,066.66 has been made. The statue should be finished in mid-June and the dedication is planned for the UNA Day ("Miss Soyuzivka") weekend September 18-19, 1976. Details will be forthcoming.

This officer participated in the banquet for the Ukrainian Courses graduates at Soyuzivka, attended their concert and graduation. The Students enjoyed the 6-week course and activities and some will be returning this year. More articles or candid fotos would stimulate interest among the youth in the courses.

Over the Labor Day weekend, represented the UNA at the annual sports tournament at Soyuzivka. The two new stopwatches the UNA bought were used at the swimming meet. This officer took part in the opening and closing ceremonies and awarding of prizes at the swimming and tennis presentations. Awarded her Sportsmanship Trophy to young tennis player for his potential and deportment at the tournament. The caliber of tennis and swimming is improving continuously. The Tennis Camp is a big success and promises to bring forth many fine players, but trophies and prizes should be available to stimulate further interest. This officer played in her 20th consecutive tennis tourney. Bicentennial and Centennial medals were presented to all tennis and swimming contestants in the tournament.

As a vice chairman of the Ukr. New York Bicentennial and Centennial Cmmittee attended many meetings. In September served as an M.C. at the Parade on 5th Avenue. This year in connection with the 7th Street Festival worked on invitations, sold ads for the Journal and served as a proofreader, and was M.C. on Opening Day of the Festival May 14. The event was most successful during the three days it went on and the weather held up this time!

Was a member of the preparatory committee for the Ukr. delegation's participation in the International Women's Year Conference in Mexico. Worked on the preparation of 10,000 leaflets and transported them to Mexico and buttons which we sold for the Committee, wrote letters and articles to stimulate interest among our women to attend the Conference, took part in the Hunger Strike in Mexico City, altho I took ill; attended sessions at delegates' conference, the Tribuna and the U.S. Embassy conference for US delegates; distributed our literature; was interviewed on radio and by press; arranged meeting for our U.S. Ukrainian women to be received by Ambassador Jova at the U.S. Embassy. Paid my own expenses for the 12-day stay in Mexico. Altho the participation of the Ukr. Delegation was successful in many ways, especially the Hunger Strike by your women for the Ukr. women prisoners, which garnered us widespread coverage in the press, TV and radio (we were on the front page of several papers), this being the first time such an event took place, there was much to be desired in the way of organization and planning. However, our delegation through its confrontation with the Communist delegates called attention to the plight of Ukr. women prisoners and the whole Conference was aware of our presence. Many important contacts were made as well. Thousands upon thousands of leaflets were distributed in the English and Spanish languages. The Communist tried to have us removed but did not succeed and they attempted to stop our distribution of leaflets at the Conference of Delegates. Also, a press conference was held and a Memorandum submitted. This was a very important experience and a valuable lesson for the future.

This officer also wrote articles concerning the "hunger luncheon" held in New York City which was rewarding morally and materially for our women prisoners.

This officer participated in the Captive Nations observances at St. Patrick's Cathedral and as a speaker at the Statue of Liberty program, where there was a bomb threat during the ceremonies.

As a member of the National Council of Women of USA International Hospitality Committee, arranged program which was attended by 90 women from 33 countries. A pysanka demonstration, bandura concert and reception, as well as a display of Ukr. folk art proved of great interest to American and foreign women — wives of ambassadors, consuls, scholars,doctors, etc.

RECOMMENDATIONS

Seek members among 3rd and 4th generation Ukrainian Americans, especially during this Bicentennial and Centennial Year, and send them a free Ukr. Weekly.

Refresher courses for secretaries... and especially new ones... Br. 293 case.

Our pioneers and UNA members coming to Soyuzivka and getting accomodations. Perhaps holding a few rooms; we hear during our visits to District Committees many remarks about disappointments when coming and not getting a room in some case they have reserved rooms and when they showed up the rooms were gone... of course, they may have waited too long. But we must guard against bad public relations resulting from such instances.

Re Dist. Comm. meetings. In the ads we should stress the perekuska or snacks and have them at most meetings, as it is noted that when that is advertised more people come to the meetings.

When we are sent to represent the UNA to, say, a groundbreaking ceremony for a church, to arrange beforehand to have a check to contribute.

Better audio system at Shevchenko statue...

Sing the American national anthem at ceremonies, not only the Ukrainian!

Заступниця головного предсідника Марія Душник відчитала свій друкований звіт в дослівно такому тексті, як він був виготовлений і не подавала жадного усного доповнення до цього.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис заповів, що головний директор для Канади сен. Павло Юзик складе свій звіт, коли прибуде на засідання, та просив до чергового звіту головного секретаря Володимира Сохана.

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

У наших щорічних звітуваннях не можна обійтися без певної подібности поміж ними та навіть повторень, тому що йдеться тут про виконування цих самих обов'язків та порівняння наших досягнень, чи недотягнень, а вкінці про порівняння у цифрових таблицях руху і стану членства УНСоюзу. Тому й цей мій річний звіт за 1975-ий рік буде до певної міри подібним до попередніх, а показані відхилення між цим та попередніми звітами будуть власне мірилом того, куди ми йдемо, та підставою для нашої застанови, що нам робити в найближчій та дальшій майбутності.

Приписані мені статутом обов'язки виконую разом з нашими досвідченими працівниками Рекордового Відділу, тому цей звіт можна б вважати нашим спільним звітом „тіму", якому оцим складаю подяку, і склад якого подаю у порядку років служби: Стелла Раєн, Меланія Мілянович, Ярослава Левицька, Іванна Коць, д-р Марія Кобринська, мґр Наталія Залуська, Ольга Парубчак, Михайло Юзенів, Діонізій Смотрич, Данута Ясінська і проф. Павлина Данчук. У цьому Рекордовому Відділі також працює кожного місяця по 3-4 дні наш спенсіонований службовик д-р Іван Козак, який приходить писати місячні звідомлення Рекордового Відділу про рух членства. Цей наш неповний склад службовиків старається виконувати всі праці точно, солідно і на час, що нам і щастить в більшості зробити, завдяки досвідові цього „тіму" та братерському духові поміж його членами.

Нашими найближчими співробітниками в першу чергу є секретарі Відділів, без відданої праці яких УНСоюз не міг би виконувати своїх завдань та відогравати такої важливої ролі в наших громадах та в нашій українській спільноті. В минулому році і вже в цьому році ми потерпіли невіджалувані втрати в рядах цих наших найближчих союзових та українських патріотів. Тому згадкою про кожного з них за їхню віддану працю для УНСоюзу та його членства хочу пошанувати їх наступним поіменним списком, зладженим за датами смерти: Василь Пулк, Василь Мандзій, Федір Семчишин, Петро Сахаревич, Михайло Зельвак, д-р Олександер Саноцький, Мирослав Демчук, мґр Осип Стецура, Василь Воркевич і Микола Сеник. Згадуючи цих заслужених покійників, ми повинні посилити наші старання у пошукуванні та виховуванні нових надійних працівників, так потрібних на їхніх місцях і на кожному кроці нашого союзового та громадського життя для запевнення нашій установі і нашим громадам майбутности.

НАША ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВА СЛУЖБА

Наша забезпеченева служба, яка починається від оформлювання аплікацій на нові грамоти, а кінчається видачею документів на виплати забезпечення за життя, чи по смерти, у звітовому році позначились деякими змінами. Ми мали менше праці над оформлюванням нового забезпечення, тому що мали менше число аплікантів, проте було більше праці над вдержанням членства в нашій установі, коли члени в економічній кризі часто хотіли згрошевлювати свої грамоти забезпечення для заспокоєння фінансових потреб. І саме нашими порадами членам у такому положенні ми допомогли їм задержати так потрібне їм життьове забезпечення та перетривати цю кризу, яка вже поволі проминає. У цій ділянці збільшилося наше листування із секретарями і членами, висліди якого давали нам не лише вдоволення ,але також заохоту до таких самих дальших старань та листів.

Дуже багато уваги ми присвячували листуванню із секретарями, організаторами та поодинокими членами, або кандидатами в члени. Основним нашим зв'язком з ними була кореспонденція, бо тільки у випадках, якщо був потрібний поспіх, користувались ми телефонами. В листуванню з членами та кандидатами в члени подавали ми вичерпні інформації про забезпеченеві пляни — грамоти УНСоюзу та уділяли поради, якими переконували їх про повновартісність життьового забезпечення в УНСоюзі, бо він дорівнює професійністю великим комерційним установам, а дає значно більші користі братського забезпечення. Нові секретарі потребували далеко більше інформацій про забезпеченеві пляни УНСоюзу та про його діловодство, тому й треба було вести з ними широке листування. Всі секретарі отримували від нас точні та вичерпні відповіді на їхні листи не пізнійше, як протягом трьох днів від дати їх одержання.

У звітовому році ми старалися приспішити оформлювання аплікацій та висилку нових грамот забезпечення, як також виготовлення місячних виказів членів і повідомлень про чергові платності вкладок для поодиноких членів.

Наші старання про апробату трьох нових плянів забезпечення є близькі до успішного завершення, бо вже також стейт Пенсильвенія, який мав ряд вимог включно з інакшими друками грамот, повідомив нас, що після ще одного доповнення цих друків перешле нам їхню апробату. Коли ці дальші кроки поступлять таким темпом, як ми сподіємось, ми могли б ввести в життя нові три пляни забезпечення вже від 1-го жовтня 1976 року, або найпізніше з 1-им січня 1977 року.

На жаль, виготовлений новий повний текст статуту УНСоюзу із включеними всіми змінами з останньої Конвенції все ще чекає на апробату цих змін двома стейтами та однією провінцією. Як тільки отримаємо ці апробати, приступимо до друку нової книжки статуту.

ПРОТОКОЛИ ТА ЇХ ПУБЛІКАЦІЯ

У звітовому році розіслано всім конвенційним делеґатам і секретарям Відділів протокол 28-ої Конвенції УНСоюзу, який раніше опубліковано в „Свободі", а потім видруковано у формі книжки.

Всі протоколи засідань Головного Екзекутивного Комітету виготовлено на час і після їх затвердження опубліковано в „Свободі". З них усіх теж виготовлено сконденсовані переклади, які зберігаються в книгах протоколів разом з повними українськими протоколами.

Виготовлення протоколу з попереднього річного засідання Головного Уряду, на жаль, припізнилося. Причиною цього була вимога членів Головного Уряду не скорочувати його, щоб такий протокол не цензуровано, але опубліковано повністю. Другою причиною спізнення було моє перевантаження працею, тому виготовлення такого докладного протоколу забрало дуже багато часу. Я працював над цим протоколом у кожну вільну хвилину після поладнання пильних щоденних справ та листування, тому й передав три четверті його щойно 3-го листопада для публікації у „Свободі". Решту протоколу доповнив я вже пізніше, коли почалась його публікація, але в цій решті на 120 сторінок машинопису 60 було вже раніше готових, бо це були резолюції, рекомендації та звіти комісій, що їх я виготовив був негайно після річного засідання, та які були опубліковані в першому числі „Свободи" після закінчення нарад.

ВИШКІЛЬНА ПРАЦЯ

У звітовому році відбувся один секретарсько-організаторський курс в приміщенні Головної Канцелярії УНСоюзу. В ньому взяли участь союзовці стейту Ню Джерзі та міста Ню Иорку, а його викладачами були затруднені в Головній Канцелярії члени Головного Екзекутивного Комітету та обласний організатор Василь Оріховський. Відбувся теж один окружний курс у Філядельфії, на якому викладачами були головний організатор і звітодавець.

Вишкіл нових секретарів Відділів приходиться нам переводити кореспонденційним способом, висилаючи секретарям спершу інформаційні матеріяли, а потім поширюючи і доповнюючи все це листами. Для вишколу користуємось теж телефоном, особливо у випадку нових секретарів та організаторів, яким часто потрібні інформації та допомога у вечірніх годинах, коли вони пробують когось забезпечити, чи поладнати якісь секретарські справи з членами.

ВДЕРЖУВАННЯ ДОКУМЕНТІВ ЧЛЕНСТВА ТА ВІДДІЛІВ

У просторих приміщеннях нашої Головної Канцелярії ми ще краще упорядкували за устійненою системою членські картотеки, документи їх забезпечення і кореспонденцію з Відділами та різними урядами й установами. Великою цінністю є кореспонденція з Відділами від самих початків їхнього існування. З них, колись могтиме скористати дослідник нашого організованого життя від часів заснування УНСоюзу і на їх підставі можна б писати історію українців в Америці. Тому всі ці матеріяли ми старанно в нас зберігаємо.

ВЕДЕННЯ ОБЛІКУ РУХУ І СТАНУ ЧЛЕНСТВА

Облік членства по Відділах, клясах забезпечення, стейтах і провінціях та за осягненим віком вдержує Рекордовий Відділ при допомозі картотек і машин IBM та рівнобіжно теж в книгах стану і руху членства. З цього обліку користаємо, зокрема при виготовлюванні річних звітів для забезпеченевих урядів, в тому для обчислення резерви — оцінки грамот, і при виготовлюванні чеків дивіденди для членства.

Для точного перегляду руху членства за звітовий рік та стану членства з кінцем 1975-го року, як і для порівняння цих цифер з ранішими підсумками, виготовив я ряд статистичних таблиць. Пропонуючи їх Вам для обзнайомлення зі станом нашого УНСоюзу, дораджую теж покористуватися ними для аналізи нашого діловодства та плянування нашої праці на майбутнє.

РУХ ЧЛЕНІВ

РУХ АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ У 1975 РОЦІ

Місяць	Нові члени	Суспендовані	Грошові звороти	Випл. Е грам.	Випл. Р. грам.	Посмертні виплати
СІЧЕНЬ	221	118	66	72	95	92
ЛЮТИЙ	234	68	89	86	77	85
БЕРЕЗЕНЬ	251	56	55	84	57	66
КВІТЕНЬ	206	57	61	66	44	73
ТРАВЕНЬ	258	61	58	81	51	68
ЧЕРВЕНЬ	206	50	57	83	54	68
ЛИПЕНЬ	234	54	68	104	66	73
СЕРПЕНЬ	220	31	54	89	71	68
ВЕРЕСЕНЬ	274	105	68	130	63	65
ЖОВТЕНЬ	259	— 12	102	84	66	54
ЛИСТОПАД	261	69	65	115	82	76
ГРУДЕНЬ	487	118	60	199	102	64
РАЗОМ:	3,111	775	803	1,193	828	852

ПІДСУМКИ РУХУ АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ У 1975 РОЦІ

	Молодь	Дорослі	Акцидентові грамоти	Разом
Стан активних членів з 1-го січня 1975 року	19,523	45,151	5,909	70,586
Нові члени	883	1,727	501	3,111
Разом:	20,409	46,878	6,410	73,697
Втрати членства:				
Суспензи	198	224	353	775
Грошові звороти	302	501	—	803
Виплати Е грамот	747	446	—	1,193
Сплачені вкладки Р грамот	313	515	—	828
Посмертні виплати	12	839	1	852
Перехід з деп. молоді до дорослих	50	50	—	—
Інші втрати	69	27	1	96
Разом втрати	1,691	2,502	355	4,548
Стан активних членів з 31-го грудня 1975 р.	18,718	44,376	6 055	69,149
Прибуток, або втрата за 1975 рік	— 808	— 775	+ 146	— 1,437

НОВІ ЧЛЕНИ 1975 РОКУ

Місяць	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
СІЧЕНЬ	59	131	31	221
ЛЮТИЙ	57	144	33	234
БЕРЕЗЕНЬ	66	141	44	251
КВІТЕНЬ	57	108	41	206
ТРАВЕНЬ	86	130	42	258
ЧЕРВЕНЬ	61	113	32	206
ЛИПЕНЬ	70	140	24	234
СЕРПЕНЬ	65	124	31	220
ВЕРЕСЕНЬ	81	143	50	274
ЖОВТЕНЬ	64	150	45	259
ЛИСТОПАД	77	141	43	261
ГРУДЕНЬ	140	262	85	487
Разом:	883	1,727	501	3,111

Льотерійні члени:		Акцидентові грамоти:	
1971 р.	347	1971 р.	599
1972 р.	315	1972 р.	687
1973 р.	292	1973 р.	967
1974 р.	212	1974 р.	701
1975 р.	144	1975 р.	501

НОВІ ЧЛЕНИ 1974 І .975 РОКІВ ПОРІВНЯННЯ ЇХ ЧИСЕЛ ТА СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

	1974 рік		1975 рік	
	Число членів	Їх сума забезп.	Число членів	Їх сума забезп.
Молодь	1,095	$ 1,629,000	883	$ 1,290,000
Цорослі	2,209	4,538,000	1,727	3,742,000
Акциденгосі грамоти	701	3,505,000	501	2,505,000
Разом:	4,005	$ 9,672,000	3,111	$ 7,537,000
Пересічна сума грамот життьового забезпеченя		$ 1,866		$ 1,927
Пересічна сума всіх грамот нових членів		$ 2,415		$ 2,422

НОВІ ЧЛЕНИ ТА ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Рік	Число членів	Їх сума забезп.	Пересічна сума забезп.
1966	4,994	$ 8,893,600	$ 1,780
1967	4,400	8,032,000	1,825
1968	3,872	7,180,500	1,855
1969	5,462	10,108,000	1,850
1970	5,252	9,734,900	1,663
1971	4,056	8,429,000	2,078
1972	4,216	8,967,000	2,127
1973	4,668	11,424,500	2,662
1974	4,005	9,672,000	2,415
1975	3,111	7,537,000	2,422

ЧИСЛА НОВИХ ЧЛЕНІВ І ГОЛОВНИХ ВТРАТ ЧЛЕНСТВА ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Рік	Нові члени	Суспендовані	Грошові звороти	Випл. Е. грамоти	Випл. Р. грамоти	Посмертні виплати
1966	4,994	841	770	873	792	802
1967	4,400	888	617	786	999	843
1968	3,872	884	726	1,060	1,136	873
1969	5,462	356	781	2,048	2,098	875
1970	5,252	640	897	2,226	2,125	872
1971	4,056	620	965	1,836	1,715	883
1972	4,216	465	891	1,614	1,182	964
1973	4,668	457	749	1,296	902	874
1974	4,005	723	860	1,087	869	949
1975	3,111	775	803	1,193	828	852
Разом:	44,036	6,649	8,059	14,019	11,646	8,787

НОВІ ЧЛЕНИ 1975 РОКУ ПО КЛЯСАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Департамент Молоді

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
Т-16	35	$ 35,000
Р-20	407	641,500
Е-20	205	255,500
Е-18	216	293,000
Р-65	3	4,000
Е-65	17	61,000
Разом у Деп. Молоді	883	$ 1,290,000

Департамент Дорослих

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
W	291	$ 469,000
Р-20	688	1,416,000
Р-65	79	254,000
Е-20	468	704,000
Е-65	115	397,000
DP-65	49	223,000
Т-5	12	65,000
Т-10	25	214,000
Разом у Деп. Дорослих	1,727	$ 3,742,000
Акцидентові грамоти	501	2,505,000
Разом усі нові члени	3,111	$ 7,537,000

НОВІ ЧЛЕНИ 1975 РОКУ ПО СТЕЙТАХ І ПРОВІНЦІЯХ

П. Ч.	Стейт Провінція	Число членів	Їх сума забезпечення
1	Pensylvania	778	$ 1,666,500
2	New York	568	969,500
3	New Jersey	525	1,231,000
4	Ohio	272	943,000
5	Illinois	224	481,000
6	Ontario, Canada	215	783,500
7	Michigan	129	440,000
8	Connecticut	84	191,500
9	Quebec, Canada	60	151,000
10	Messachusetts	30	58,000
11	Minnesota	26	115,000
12	Saskatchewan, Canada	25	104,000
13	Virginia	25	90,500
14	Maryland	24	51,500
15	California	20	31,000
16	Florida	16	56,000
17	Rhode Island	13	34,000
18	Manitoba, Canada	11	25,000
19	Delaware	11	23,000
20	Indiana	11	19,000
21	District of Columbia	6	14,000
22	British Columbia, Canada	6	7,000
23	West Virginia	6	7,000
24	New Hampshire	6	8,500
25	Colorado	5	10,000
26	Nebraska	5	5,000
27	Wisconsin	3	6,000
28	Alberta, Canada	2	6,000
29	Texas	2	6,000
30	Missouri	2	3,000
31	Washington	1	500
	Разом:	3,111	$ 7,537,000

Не приєднали в 1975 році нових членів Відділи в стейтах Арізона, Кенсас, Норд Дакота, Нова Скотія і Ореґон.

СТАН ЧЛЕНІВ

АКТИВНЕ ЧЛЕНСТВО УНС

СТАН АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ з 31-го ГРУДНЯ 1975 РОКУ

	Число членів	Їх сума забезпечення
Молодь	18,718	$ 19,865,871
Дорослі	44,376	54,437,705
Акцидентові грамоти	6,055	30,275,000
Разом:	69,149	$ 104,578,576

ПОРІВНЯННЯ ЧИСЕЛ АКТИВНОГО ЧЛЕНСТВА РОКІВ 1974 І 1975

	Число членів 12. 31. 1974	Число членів 12. 31. 1975	Прибуток, або втрата
Молодь	19,526	18,718	— 808
Дорослі	45,151	44,376	— 775
Акцидентові грамоти	5,909	6,055	+ 146
Разом:	70,586	69,149	— 1,437

СТАН АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Кінець року	Число членів	Їх сума забезпечення	Перес. сума забез. члена
1966	77,251	$ 76,836,941	$ 994
1967	77,320	80,168,371	1,036
1968	76,389	82,293,055	1,077
1969	75,583	86,540,792	1,145
1970	73,928	89,439,454	1,209
1971	71,880	91,199,905	1,268
1972	70,865	94,402,715	1,332
1973	71,175	100,379,659	1,413
1974	70,586	103,700,767	1,468
1975	69,149	104,578,576	1,512

ЗАГАЛ ЧЛЕНСТВА

СТАН ЗАГАЛУ ЧЛЕНСТВА з 31-го ГРУДНЯ 1975 РОКУ

(Члени активні, на виплаченому забезпеченні та на безплатному продовженні)

	Число членів	Їх сума забезпечення
Молодь	18,718	$ 19,865,871
Дорослі	44,376	54,437,705
Акцидентові грамоти	6,055	30,275,000
Молодь на виплаченому Забезп. і на безпл. продовженні	4 544	3,274,071
Дорослі на виплаченому забезп. і на безпл. продовженні	14,419	11,110,178
Разом 31-го грудня 1975 року	88,112	$ 118,962,825

ПОРІВНЯННЯ ЧИСЕЛ ЗАГАЛУ ЧЛЕНСТВА РОКІВ 1974 І 1975

	Число членів 12. 31. 1974	Число членів 12. 31. 1975	Прибуток або втрата
Молодь	23,852	23,262	— 590
Дорослі	59,308	58,795	— 513
Акцидентові грамоти	5,909	6,055	+ 146
Разом:	89,069	88,112	— 957

СТАН УСІХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Кінець року	Число членів	Їх сума забезпечення	Перес. сума забез. членів
1966	87,053	$ 83,761,562	$ 962
1967	88,261	88,015,751	996
1968	88,265.	90,900,014	1,029
1969	89,107	96,333,883	1,081
1970	89,209	100,502,706	1,126
1971	88,366	103,191,489	1,168
1972	88,213	107,063,066	1,213
1973	89,119	113,624,140	1,275
1974	89,069	117,521,304	1,319
1975	88,112	118,962,825	1,350

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ЧЛЕНСТВА І СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

(Стан з 31-го грудня 1975 року)

	Число членів	Їх сума забезпечення
Молодь	18,718	$ 19,865,871
Дорослі	44,376	54,437,705
Акцидентові грамоти	6,055	30,275,000
Разом активні члени	69,149	$ 104,578,576
Молодь на випл. забезпеченні і на безпл. продовженні	4,544	$ 3,274,071
Дорослі на випл. забезпеченні і на безпл. продовженні	14,419	11,110,178
Разом неактивні члени	18,963	$ 14,384.249
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ:	88,112	$ 118,962,825

Додаткові забезпечення

	Число членів	Їх сума забезпечення
Подвійне забезпечення на випадок серти внаслідок нещасливого випадку	23,271	$ 31,303,000
Забезпечення платника вкладок на грамотах Деп. Молоді	5,001	5,945,500
Разом додаткові забезпечення		$ 37,248,500
ЗАГАЛЬНЕ ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ТА ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	88,112	$ 156,211,325

ПОРІВНЯННЯ СУМ ЗАБЕПЕЧННЯ 1974 І 1975 РОКІВ

	Сума забезп. 12. 31. 1974	Сума забезп. 12.31. 1975	Прибуток, або втрата
Молодь	$ 20,188,991	$ 19,865,871	— $ 323,120
Дорослі	53,966,776	54,437,705	+ 470,929
Акцидентові грамоти	29,545,000	30,275,000	+ 730,000
Молодь на випл. забезп. і безпл. продовженні	3,072,610	3,274,071	+ 201,461
Дорослі на випл. забезп. і безпл. продовженні	10,747,927	11,110,178	+ 362,251
Разом:	$ 117,521,304	$ 118,962,825	+$ 1,441,521

ДОДАТКОВІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Подвійне забезпечення на випадок смерти внаслідок нещасливого випадку	$ 30,896,000	$ 31,303,000	+ $ 407,000
Забезпечення платника вкладок на грамотах Деп. Молоді	6,078,000	5,945,500	— 132,500
ЗАГАЛЬНА СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	$ 154,495,304	$ 156,211,325	+$ 1,716,021

ЗАГАЛ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПО КЛЯСАХ

(Стан з 31-го грудня 1975 року)

Департамент Молоді

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
Т-18 і Т-16 (Кл. І)	470	$ 485,500
Р-70 (Кл. II)	208	74,371
Р-20	7,722	8,747,500
Е-20	5,759	5,262,500
Е-18	4,138	4,603,000
Р-65	129	205,000
Е-65	292	488,000
Разом активні члени:	18,718	$ 19,865,871
Члени на випл. забезпеченні	3,779	$ 2,605,274
Члени на безпл. продовженні	765	668,797
Разом неактивні члени:	4,544	$ 3,274,071
РАЗОМ у Департаменті Молоді:	23,262	$ 23,139,942

Департамент Дорослих

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
Кл. І (Старий рід забезп.	46	$ 37,250
Р-70 (Кл. О)	195	158,000
Т	2,680	2,300,350
W	11,904	11,064,605
Р-20	13,998	17,296,000
Р-65	1,664	2,765,000
Е-20	10,229	11,752,000
Е-18	2	2,000
Е-65	2,561	4,781,000
DP-60	240	394,000
DP-65	558	1,709,000
Т-5	51	275,000
Т-10	248	1,903,500
Разом активні члени:	44,376	$ 54,437,705
Грамоти акцидентового забезп.	6,055	30,275,000
Разом всі активні члени:	50,431	$ 84,712,705
Члени на випл. забезпеченні	13,174	9,781,764
Члени на безпл. продовженні	1,245	1,328,414
Разом неактивні члени	14,419	$ 11,110,178
Разом у Департаменті Дорослих	64,850	$ 95,822,883

ПІДСУМКИ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:	23,262	$ 23,139,942
ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:	64,850	95,822,883
ВСІ ЧЛЕНИ РАЗОМ:	88,112	$ 118,962,825

ПОЯСНЕННЯ КЛЯС ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Т-18 (Кл. І) — Термінове забезпечення молоді до 18-го року життя;
Т-16 (Кл. І) — термінове забезпечення молоді до 16-го року життя;
Р-70 (Кл. II) — забезпечення платне по смерти з вкладками платними до 70-го року життя (Деп. молоді);
Е-18 — вивінувальне забезпечення молоді платне у 18-му році життя;
Р-20 — забезпечення платне по смерти з вкладками платними впродовж 20 років;
Е-20 — 20-літнє вивінувальне забезпечення.
Р-65 — забезпечення платне по смерти з вкладками платними до 65-го року життя;
Е-65 — вивінувальне забезпечення платне у 65-му році життя;
Кляса І (Старий рід заб.) — забезпечення плате по смерти, без резерви, з вкладками платними впродовж цілого життя;
Р-70 (Кл. О) — забезпечення платне по смерти з вкладками платними до 70-го року життя;
W — забезпечення платне по смерти з вкладками платними впродовж цілого життя;
DP-60 — забезпечення з подвійною сумою посмертного до 60-го року життя і вкладками платними впродовж цілого життя;
DP-65 — забезпечення з подвійною сумою посмертного до 65-го року життя і вкладками платними впродовж цілого життя;
Т-5 — термінове забезпечення на 5 років для дорослих членів;
Т-10 — термінове забезпечення на 10 років для дорослих членів;
ADD — акцидентове забезпечення.

ЧИСЛА ЧЛЕНІВ ТА ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПО СТЕЙТАХ І ПРОВІНЦІЯХ

(Стан з 31-го грудня 1975 року)

Ч. П.	Провінція Стейт,	Число членів	Їх сума забезп.	Число Відд.
1	Pennsylvania	18,204	$ 22,057,484	108
2	New York	16,063	19,005,247	71
3	New Jersey	11,851	16,494,563	59
4	Illinois	9,954	11,052,847	32
5	Ohio	7,522	10,611,931	31
6	Ontario, Canada	6,283	12,647,431	40
7	Michigan	4,821	7,299,274	13
8	Connecticut	2,770	3,664,444	15
9	Quebec, Canada	1,471	2,827,687	8
10	Maryland	1,256	1,807,783	7
11	Massachusetts	1,224	1,462,927	10
12	Minnesota	913	1,663,199	4
13	Rhode Island	760	1,003,286	5
14	California	575	833,319	3
15	Manitoba, Canada	509	1,003,713	4
16	Saskatchewan, Canada	505	1,284,000	8
17	Indiana	501	529,000	5
18	Missouri	462	397,550	4
19	Delaware	418	610,640	2
20	Nebraska	293	250,695	3
21	Alberta, Canada	279	590,940	4
22	District of Columbia	226	225,500	1
23	Wisconsin	187	274,500	3
24	West Virginia	170	163,469	1
25	Kansas	158	159,900	1
26	Florida	143	199,844	2
27	Colorado	120	140,852	1
28	British Columbia, Canada	106	172,800	2
29	Virginia	100	224,500	1
30	New Hampshire	68	75,500	1
31	Arizona	62	90,000	1
32	Texas	39	50,500	1
33	Washington	36	30,500	1
34	North Dakota	28	21,000	2
35	Oregon	20	16,500	1
36	Nova Scotia, Canada	15	19,500	1
	Разом:	88,112	$ 118,962,825	456

ЗАГАЛЬНІ ЧИСЛА ЧЛЕНІВ АКТИВНИХ І НА ВИПЛАЧЕНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ І БЕЗПЛАТНОМУ ПРОДОВЖЕННІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСЯГНЕНИМ ВІКОМ

(Без грамот акцидентового забезпечення)

Стан з 31-го грудня 1975 року

Вік	Число членів	Їх сума забезп.	Смертні випадки в 1975 році: Число	Смертні випадки в 1975 році: Їх сума забезп.
0	220	$ 342,500		
1	349	520,000		
2	377	594,000		
3	463	654,500	1	$ 1,000.00
4	528	739,000		
5	608	826,500		
6	665	847,391		
7	619	765,500		
8	718	867,000		
9	738	908,000		
10	823	929,500		
11	819	910,000		
12	916	986,800		
13	975	993,500		
14	1,120	1,186,210		
15	1,213	1,210,904	1	1,000.00
16	1,327	1,371,403		
17	1,369	1,454,153	2	3,500.00
18	1,329	1,542,000	1	1,000.00
19	1,352	1,519,936	1	500.00
20	1,307	1,559,553	1	1,000.00
21	1,391	1,800,340	2	1,000.00
22	1,338	1,812,329	1	2,000.00
23	1,353	1,752,938		
24	1,390	1,848,032		
25	1,282	1,691,742	2	1,500.00
26	1,053	1,348,914		
27	1,147	1,553,058	1	3,000.00
28	1,442	1,878,495	1	500.00
29	1,354	1,729,913	2	2,000.00
30	830	1,129,377		
31	743	930,944		
32	737	938,393		
33	698	952,183		
34	627	796,600		
35	528	708,315	1	1,000.00
36	489	649,404		
37	448	580,784	1	500.00
38	482	621,140		
39	466	642,950	1	1,000.00
40	470	606,107		
41	479	603,768	3	1,500.00
42	516	591,100		
43	614	740,675	4	6,000.00
44	656	781,913		
45	756	861,709	2	2,000.00
46	839	1,044,780	2	1,500.00
47	1,004	1,175,773	3	3,500.00
48	1,297	1,470,692	2	1,500.00
49	1,684	1,838,473	7	6,000.00
50	2,218	2,439,730	15	18,500.00
51	2,440	2,566,307	15	13,500.00
52	2,593	2,792,967	14	12,000.00
53	2,551	2,626,498	13	24,500.00
54	2,449	2,458,059	13	11,500.00
55	2,173	2,139,682	19	16,500.00
56	1,982	1,947,110	22	17,500.00
57	1,824	1,691,995	15	17,000.00
58	1,543	1,448,650	16	17,500.00
59	1,594	1,417,525	17	13,500.00
60	1,409	1,247,110	19	17,320.00
61	1,566	1,371,876	14	13,000.00
62	1,285	1,183,834	15	13,000.00
63	1,227	1,072,220	17	15,000.00
64	968	872,636	7	6,000.00
65	917	753,879	19	14,500.00
66	815	657,935	21	15,500.00
67	697	575,983	20	17,300.00
68	592	464,853	13	10,000.00
69	544	416,399	17	14,222.00
70	490	380,900	15	13,000.00
71	460	332,451	16	10,000.00
72	467	347,879	16	12,100.00
73	384	271,525	10	8,000.00
74	332	222,667	10	7,000.00
75	412	275,671	21	14,800.00
76	448	304,320	22	13,500.00
77	523	353,916	35	23,697.00
78	522	346,541	33	21,500.00
79	578	391,545	52	35,850.00
80	476	327,502	40	28,300.00
81	381	277,052	44	29,350.00
82	357	260,493	34	21,750.00
83	235	159,697	23	17,750.00
84	161	112,190	26	15,779.17
85	134	100,248	26	18,800.00
Понад 85	362	268,789	65	50,350.00
Разом:	82,057	88,687,825	851	$ 681,868.17

КАНАДА

НОВІ ЧЛЕНИ В КАНАДІ В 1975 РОЦІ

	Число членів	Їх сума забезп.
Молодь	83	$ 197,000
Дорослі	164	519,500
Акцидентові грамоти	72	360,000
Разом у 1975 році	319	$ 1,076,500
Разом у 1974 році	643	$ 2,112,500

НОВІ ЧЛЕНИ В КАНАДІ ТА ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Рік	Число членів	Їх сума забезпечення	Пересічна сума
1966	1,154	$ 2,585,600	$ 2,240
1967	980	2,538,500	2,590
1968	791	2,088,500	2,396
1969	862	2,257,000	2,618
1970	1,110	2,121,900	1,912
1971	543	1,500,000	2,762
1972	560	1,372,500	2,451
1973	652	1,961,000	3,007
1974	643	2,112,500	3,285
1975	319	1,076,500	3,374

ЗАГАЛ ЧЛЕНСТВА УНС В КАНАДІ

(Стан з 31-го грудня 1975 року)

	Число членів	Їх сума забезпечення
Молодь	2,184	$ 2,754,000
Дорослі	5,107	8,332,250
Акцидентові грамоти	1,397	6,985,000
Разом активні члени:	8,688	$ 18,071,250
Молодь на випл. забезпеченні і безпл. продовженні	144	$ 126,296
Дорослі на випл. забезпеченні і безпл. продовженні	336	348,525
Разом неактивні члени:	480	$ 474,821
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ:	9,168	$ 18,546,071

(Продовження буде)

УКРАЇНСЬКИЙ ГАРВАРД

СТОРІНКА ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

ФКУ UKRAINIAN HARVARD

Issued by the Harvard University Ukrainian Studies Fund, 1581-83 Massachusetts Avenue, Cambridge, Massachusetts 02138 (617) 495-4053

РІК І. ГРУДЕНЬ 1976 Ч. 8

ГАРВАРДСЬКИЙ ВЕЧІР у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Солідаризуючись з іншими українськими громадами в Америці, — Філядельфія в суботу, 20. листопада ц. р. була під знам'ям Українського Гарварду.

В ЛаСаль Каледж відбулася прекрасно зорганізована програма, що була подумана організаторами в сенсі наближення та пізнання філядельфійцями Українського Наукового Центру в Гарварді. А з другої сторони, організатори хотіли вказати на факт, що справи в Гарварді є незакінчені, бо Український Науковий Інститут ще не є випосажений в потрібно-конечні засоби, які мусять прийти таки від українців, і це якнайскорше.

І все це їм добре вдалося!

В першій частині імпрези, відбулася виставка мистецьких творів двох молодих філядельфійців, **Софії Лади — малюнки, і Андрія Мадая** — рисунки та малюнки. Виставку відкрила **панна Лабунька,** голова студентського клюбу при ЛяСаль, яка в короткім слові представила молодих мистців та зясувала причину цієї виставки. Мистець Андрій Мадай в імені Софії Лади та своїм власнім, заявив, що вони дарують по одній картині для УНІГУ, що присутні гості привітали дружніми оплесками.

Другу частину Гарвардського Вечора започаткував вступним словом провідний активіст ФКУ в Філядельфії та член Головної Екзекутиви, — **Роман Процик.** Він в коротких словах представив ціль імпрези й попросив до слова голову організаційного комітету, — **д-ра Василя Саляка.**

Член ГЕ ФКУ і організатор ФКУ у Філя. Роман Процик.

Др. В. Саляк, молодий філядельфійський лікар і один з будівничих Українського Наукового Центру в Гарварді, офіційно відкриваючи програму, повідомив, що сьогоднішний вечір спонзорують три місцеві організації: **Студентська Громада, Товариство Українських Інженерів і Українських Лікарів.** Наводимо тут текст частинної промови д-ра В. Саляка: "*...З перспективи часу можна належно бачити та оцінити довголітню працю невтомних ентузіястів, які з подиво-гідним запалом і оптимізмом розпочали, і досі продовжують, — велике діло, — створення трьох катедр українських студій та встановлення Українського Наукового Інституту в Гарвардськім університеті.*

Сьогодні ми можемо з гордістю ствердити, що справа української проблематики на високошкільному ступені знайшла широке зрозуміння та зацікавлення української спільноти в діяспорі, а вже зокрема на американському континенті. Слід відмітити, що ідеєю здобуття постійних катедр українознавчих студій захопилася студентська молодь, яка активно включилася в організаційну та збіркову акцію перших комітетів Фонду Катедр Українознавства.

Започаткована ними компанія в 1957 році, увінчалася вимріяними успіхами.

Дня 22. січня 1968 року, якраз в п'ятидесятиліття проголошення УССДержави, була оформлена база для самостійного існування наук, — перша катедра українських студій поза межами Батьківщини, у найстаршому й найбільш авторитетному американському університеті, — Гарварді.

Встановлення Центру Українознавчих Студій в Гарварді записане великими буквами на сторінках історії української політичної еміґрації.

Українська спільнота у Вільному Світі створила сильну

Головний промовець Проф. Ігор Шевченко.

оборонну фортецю української історії, культури і мови у час поновних жорстоких репресій на Україні; посиленої русифікації; безпощадного руйнування історичних та культурних пам'яток; ліквідації сучасного надійного покоління українських науковців, письменників, поетів, мистців і студентів; у час масових арештів, жорстоких засудів, безповоротних заслань; у час колоніяльної політики на Україні, яка веде до цілковитого знищення нашої нації.

У відповідь на ці жахливі події в уярмленій Україні, політична еміґрація крім численних безуспішних протестів та масових часто зіґнорованих маніфестацій, — зуміла знайти сильнішу зброю для оборони рідної мови, історії, культури; для оборони правди і української ідентичности....".

Ці прекрасні слова, що їх сказав Др. Саляк відкриваючи бенкет, були і відзеркалені в змісті цілого вечора, що вміло був проваджений випускником Гарвардського університету, **адв. Адріяном Сливоцьким.**

Проф. Мирослав Лабунька з ЛяСаль каледж, представив **головного промовця, заступника директора УНІГУ, проф. д-ра Ігора Шевченка з Гарварду,** подаючи про нього ряд цікавих життєвих фактів, зокрема з його академічної діяльности, яку він з особливою характеристикою та вмінням проводить.

На привелике зацікавлення гостей, проф. Шевченко виголосив не промову, а дав нормальну академічну лекцію, одну з тих, які проходять в Гарварді, — на тему **Петра Могили** та цілого комплексу справ, що були навкруги **Могилянської Академії** в Києві. Ця повна академічна лекція, читана світової слави академіком, який спокійними словами представив присутнім одну з картин нашої історії, зробила на присутніх помітне враження. Виразно й недвозначно всі зрозуміли, що Український Гарвард це не ще одна наша "показуха", де все говориться з точки погляду нинішнього дня, і для вивищування неіснуючих подій, а це дійсно наукова установа, яка розглядає та коментує правдиві процеси. А раз пізнавши правду, — людина розумна й інтелігентна, знає вже точно, як оцінити, і піти дальше через життя.

В дальшому слідувала зворушлива та повна призадуми для кожного, промова, що її виголосила молода професіоналістка, **др. Ґльорія Єдинак.** Будучи молодою дівчиною вона незнала української мови, як і незнала точно хто вона. Але пішовши на Українську Літню Школу в Гарварді, вона відкрила себе, своє походження, свій нарід... Вона є горда нині за своє українство, як і уважає, що Український Науковий Центр в Гарварді є нашим найбільшим досягненням, що українці могли осягнути в Америці, як і поза її межами.

Проф. Роман Рудницький в мистецькій частині вечора, відіграв на фортепяні чотири клясичні композиції, які зібрані щиро вітали й нагородили здібного виконавця довготривалими оплесками.

Керівник цього знаменитого вечора, на якім зібралась добірно-інтелігентна громада Філядельфії, — **адв. Адріян Сливоцький, —** Представив президіяльний стіл, а тоді ряд заслужених громадян, які всі спільно гармонізували собою творчий український елемент, що знає, розуміє та працює в ім'я збереження вільної української науки. І нема сили в тих, що ведуть пропаганду проти Українського Гарварду, а є в них традиційна їдь, що нищила нас з внутра довгими роками, але вже не нині, бо зараз людина стала мудрішою і вільнішою від дурних

Голова Орг. Комітету Д-р Василь Саляк.

пересудів. І це якраз Філядельфія наглядно доказала!.

Ряд фінансових декларацій в користь Українського Наукового Інституту на цім вечорі, **осягнули суму понад двадцять тисяч долярів,** розкуплено велику скількість гарвардських видань, як і пороблено ряд позитивних завваг, уточнень, зв'язків, що служитимуть в дальшому конструктивному рості та розбудові нашого знаменитого гарвардського проєкту.

До організаційного комітету входили: Голова — **Василь Саляк,** члени: **Олекса Біланюк, Методій Борецький, Іван Вoскобійник, Іван Даниленко, Олег Завадовський, Ярослав Залінський, Василь Кий, Лев Кушнір, Ірена Лабунька, Данило Максимюк, Володимир Медуха, Роман Процик, Ігор Стельмах, Максим Тарнавський, Олег Тритяк, Олександер Черник, Ігор Шуст і Юрій Данилів.**

Велику працю для підготовки цього Гарвардського Вечора проробили молоді студенти на чолі з **Романом Процикoм.** Вони своєю активністю, плановістю та відданістю українській науці доказали, що українська академічна молодь була і є дальше, на передових місцях, скорше схоплює життєві моменти і готова боронити свої вольності навіть тоді, коли "батьки народу" виносять ухвали "проти".

На закінчення Вечора, голова організаційного комітету **Др. Василь Саляк** виголосив наступну заяву-резолюцію, що і стала короною цієї наскрізь вдалої імпрези:

"*.... Цим бенкетом наша філядельфійська громада поновлює інтензивну, широко розпляновану збіркову акцію на фонд Українського Наукового Інституту в Гарвардському університеті.*

Розпочате діло мусимо довести до повного та успішного завершення. Зупинитися на половині дороги, — не сміємо! Це був би гріх і злочин супроти поневоленого Українського Народу.

Український Гарвардський Проєкт, — це виклик і зов до оборони і протинаступу на безжалісний, злочинний похід Москви на Українську Церкву, Українську Науку, на знищення душі Української Нації.

Український Гарвардський Проєкт, — це наймогутніший та найвидніший для нас у діяспорі бастіон опору московським затіям убивання Українства на Рідних Землях і душення Української Правди в світі.

Український Гарвардський Проєкт, — це заборол̆о української вільної, правдивої і ніким нефальшованої науки. Це джерело нових кадрів українських науковців, що з найбільш престіжевого університету голоситимуть світові повну правду про Україну. Це запорука продовження боротьби за свободу Батьківщини.

Частина презид. стола: (від права) — пані Шаковська, Редактор "Америки" п. Шанковський, пані Саляк і Д-р В. Саляк.

Український Гарвардський Проєкт, — це візія будуччини; це відчуття конечности потреби дії; це не слова безплідних дискусій!

Це діло! Діло гідне відомого, творчого та жертвенного прошарку української політичної еміґрації...".

В почутті національної солідарности та повнім зрозумінні завдання, замкнено програму Гарвардського Вечора у Філядельфії.

ТРИБУНА УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛАНТРОПІЇ

Оголосивши в минулім листопадовім числі "Українського Гарварду" першу листу "Трибуни Української Філантропії", ми з почуттям невимовної вдячности чотирнадцятьом Українським Людям, бажали їх познайомити з широкою вільною Українською Громадою, щоб вона знала, про них пам'ятала та добачувала в цім не лише вартості жертвенности, але й чесности та відданости УКРАЇНІ.

І приємно нам сьогодні відмітити, що дійсно ми не помилилися: ряд листів і телефонів посвідчили, що українці це розуміють, радіють своїми кращими земляками, як і плекають позитивно-конструктивні сподівання, що цих наших чотирнадцять передових змагунів Української Філантропії в користь Українського Наукового Центру в Гарварді, це не є замкнена листа. Це живий вінок, що буде вбиратись в нові квіти, багатіти своїми кольорами, говорити до нас усіх щиро та безпосередньо, встановляючи вічно-золоту та вдячну пам'ять в живих, і тих, що прийдуть по нас.

Тому в кожній нашій сторінці "У.Г." будемо оголошувати цю нашу "Трибуну", щоб вона розвивалася і жила разом з нами.

НАЙВИЗНАЧНІШІ МЕЦЕНАТИ ФКУ:

1. Володимир Юрковський, Ню Йорк, Н.Й.	162,000.00
2. Др. Евген Омельський, Клівелянд, Огайо	75,000.00

Визначні Меценати ФКУ:

3. Петро Яцик, Торонто, Канада	40,000.00
4. Михайло Бучинський, Клівелянд, Огайо	25,950.00
5. Йосип і Анна Іванів, Рослин, Н.Й.	25,000.00
6. Іван Худий, Ню Йорк, Н.Й.	22,000.00
7. Евстахій Світлик, Трентон, Н.Дж.	21,000.00
8. Явдокія Е. Крива-Сташків, Маямі, Флорида	20,000.00
9. Др. Ярослав і Надія Мігайчук, Клівленд, О.	16,000.00
10. Орест і Оксана Бедрій, Покіпсі, Н.Й.	10,000.00
11. Юлія Децик, Бафало, Н.Й.	10,000.00
12. Дмитро Онищак, Бріджпорт, Кон.	10,000.00
13. Василь Осадчук, Торонто, Канада	10,000.00
14. Др. Василь і Емілія Стефурак, Чікаґо, Ілл.	10,000.00

Чотирнадцять прекрасних Українців склали суму $ 456,950.00 на розбудову Української Науки в Гарвардськім Університеті. Честь і Слава Їм!!!

Замітка:

Меценатом ФКУ є ця особа, що вплачує одну тисячу долярів, або більше. Визначним меценатом ФКУ є цей, що вплачує десять тисяч долярів, або більше. Найвизначнішим меценатом ФКУ є той, що вплачує п'ятдесят тисяч дол., або більше.

ХТО? ЩО? ДЕ І КОЛИ?

■ **Др. Патрісія Кеннеді Ґрімстед,** наукова співробітниця УНІГУ вже від довшого часу працює над організацією совєцьких архівів. Це велика та дуже відповідальна праця, яка вимагає часу, грошей, фахових людей, а тоді високоякісного знання модерного катальоґування, яке здійснюється через спеціяльну систему компютерів, фото-друку та фільму, магнетичної пам'яти та десятки інших технологічних пристосувань.

В Гарварді нині є зібрані найбільші та найкращі наукові архіви з цілого світу, які становлять собою безцінні скарби. Організація їх та пристосування до модерної компютиризованої системи, виносить казково-високі кошти, як і вимагає фахового персоналу та відповідного приміщення. Але це є одинокий спосіб збереження, бо всі ще пригадуємо, як наприклад, нам спалили москалі бібліотеку в Києві, не говорячи вже про війну, революції, а останньо конфіскати та нищення всього, що українське опричниками КҐБ.

Др. Патрісія Кеннеді Ґрімстед, користаючи з фондів Гарвардського Університету та великого грошевого вкладу Національної Фундації для Гуманістичних Наук, — інтенсивно та з великим знанням цієї ділянки, реалізує великий проєкт, реєстрацію та повну компютиризацію архівів в СССР.

Це досить скомплікована справа і можливо, що ми колись повернемось до неї знова та постараємось подати більш вичерпні інформації. По шість місячнім перебуванні в СССР, Др. Ґрімстед, як і її співробітники, зараз викінчують в Гарварді праці пов'язані з Білорусcю та Балтийськими Народами, а тоді розпічнеться ціла та повна серія України.

■ **Сім окремих курсів Українознавства** є для диспозиції заінтересованих осіб в Гарварді. Це значить, що курси є відкриті і з них можуть користати безплатно всі, що інтересуються українікою. Докладніші інформації можна одержати в канцелярії УНІГУ.

■ Український Науковий Інституту в Гарварді, в цім академічнім році має 37 наукових співробітників, зчого 11 є членами гарвардської професури: **Григорій Грабович, Едвард Кінан, Емілі Кленін, Горас Лант, Омелян Пріцак, Ричард Пайпс, Ігор Шевченко, Богдан Струмінський, Віктор Вайнтравб, Кирило Тарнавський і Франко Сисин.**

Інші є членами професур таких університетів: **Ґльорія Єдинак** (Бостон унів.), **Всеволод Ісаїв** (Торонто унів.), **Рікардо Піччіо** (Колюмбія унів.); **Джозеф Салмон** (Бен Ґуріон унів.), **Орест Субтельний** (Гемильтон каледж), **Йосиф Шиверфий** (Ню Йорк унів.), **Михайло Воскобійник** (Центр. Конет. Стейт каледж), **Проф. Олександер Оглоблин** і **ред. Михайло Бажанський** є почесними науковими співробітниками-дослідниками, а на базі стипендій знаходиться ряд молодих наукових дослідників українiстики таких як: **д-р Зенон Когут, д-р Павло Маґочий, д-р Роман Сольчаник** та інші.

Сталими працівниками УНІГУ, окрім **директора О. Пріцака** і заступника директора **Ігора Шевченка,** знаходяться: **мґр Едвард Касінець, мґр Уляна Пасічник, мґр Оксана Процик, Бренда Сенс, д-р Майкел Баркі, Сузан Лернд-Дріскол** та **Ірена Гунтала.**

В дослідно-організаційнім центрі совєцьких архівів очолюваних д-р Патрисією Кеннеді-Ґрімстед працюють: **Любомир Гайда, Вава Бачинська** і **Дональд Островський.**

Докторськими кандидатами україністики є: **Люба Дика, Татяна Гаєцька, Наталія Ґратович, Ярослав Гарчун, Олег Ільницький, Роман Коропецький, Наталія Пилип'юк, Зек Діл,** і **Юрій Лібер.**

■ **Професор Ігор Шевченко,** визначний академік та заступник директора УНІГУ, був вибраний на XV. **Конґресі Міжнародних Візантійських Студій,** що відбулися у вересні ц. р. в Атенах, на заступника президента цієї високопоставленої наукової установи.

■ Три молоді наукові співробітники УНІГУ, — **Едвард Касінець, Зенон Когут** і **Орест Субтельний** брали активну участь в 8. Національній Конвенції Американської Асоціяції Заавансованої Славістики, що відбувалася в жовтні ц. р. у Ст. Луіс, Мізурі. Всі три наші науковці виголосили доповіді, брали участь в панелях, дискусіях, як і встановляли та затіснювали потрібні зв'язки повязані із дальшою науковою працею УНІГУ.

■ **Др. Павло Маґочий,** *відповідальний* за видавничі справи УНІГУ, повернувшись із своєї поїздки до Східньої Европи, повідомив, що йому вдалося дістати потрібні мікро-фільми з архівно-музейних установ Праги, Словацького Державного Музею в Мартин та Букарешту, що є повязані з українською старовинною культурою та історією.

Він рівнож закупив ряд потрібних рідкісних книг, які є потрібні в дослідній праці україністики УНІГУ та Іміграційно-Історичного Дослідного Центру в Міннесота університеті.

■ Українські жертводавці проявляють свою філантропію не лише в грошах для розбудови Гарвардського Українського Центру, а також і в інший спосіб, що зокрема проявляється в даруванні наукових книг, документів, старовинних колекцій, тощо.

Останнім часом **УНІГУ** одержав **від п. Степана Душенко** з Бафало у формі депозиту *для здійснювання мікро-фільму* понад сто томів старовинних рідкісних книг, які матимуть колосальне доповнення в нашій дослідній бібліографії.

Також одержано цінні книжкові посилки від пп.: **о. д-р Олександер Баран, о. д-р Д. Блажейовський, Ілля та Людмила Демиденко, М. Сопіка, М. Кливак, д-р Ю. Старосольський і проф. Бернард Вейнриб. Всім повищим Жертводавцям наше щире дякую!**

■ **В Клівелянді, Огайо,** дня 27. *листопада* ц.р., відбувся дуже вдалий сто-доляровий бенкет, який приніс велику поміч нашому Українському Науковому Центрі в Гарварді, осягнувши рекордову **суму $ 67, 520. 00.** Організаційний комітет очолював п. **Ярема Попель,** а місцевим головою ФКУ є **п. Василь Логошняк.** В наступних числах "У.Г." ми докладніше зреферуємо цю імпозантну імпрезу.

В ОПІНІЇ ДРУГИХ...

MELTING POT FAILED, UKRAINIANS TOLD

By Peter Woloschuk
Special to The Globe

A new rise in ethnicity rather than adherence to the concept of the United States as a melting pot of growing across the country as European immigrants and their descendants vie for acceptance and power, Michael Novak, Watson-Ledden professor at Syracuse University, said yesterday.

Novak's speech, entitled "Ethnicity: The next 10 years", was a highlight of Bicentennial observances held over the weekend at Harvard University by Boston's Ukrainian community and Harvard's Ukrainian Research Institute.

Declaring that all Americans must help "explode the myth of the melting pot," Novak said ethnic groups from southern and eastern European countries "*are beginning to realize that their only hope for* changing the balance of power in America is by manipulating the country's political structure."

Ethnic groups, Novak said, assumed characteristics of American culture but were never really accepted. "The melting pot never worked," Novak said, "because European immigrants found surrender of their individualism an impossible price to pay."

Novak also criticized attempts to help blacks, women and other minorities without also helping ethnic citizens who, he said, are poorly represented in the country's educational, political and intellectual establishments.

"By concentrating on blacks and women in the universities, another generation of ethnics are being excluded," he said. "Their parents have too much money for scholarships but not enough for tuitions."

Because ethnic groups have been rejected by the majority of the United States Anglo-Saxon culture, immigrants and their children have developed a "selfhatred" of themselves and are ignorant of their past accomplishments.

As a result, Novak said many ethnic groups do not encourage their children to seek higher education. Slavs, he pointed out, make up 30 percent of Pennslyvania's population but are barely represented in state higher education.

"One of saddest things I ever saw was a group of Polish students who are convinced they were dumb pollacks, incapable of the higher pursuits of life," he said.

Novak also blames ethnic Americans for creating some of their own problems. Many European cultures, "stress passivity and acceptance of a world where nothing goes right and that the best a person can hope for is that the present situation remains stable and does not deteriorate."

With the creation of a special Presidential office for Ethnic Affairs., Novak said ethnic groups should work on changing American values to accept all cultures. This could begin, he said, when the country's educational system is revamped so the achievements of many different ethnic groups are equally stressed.

The Boston Globe Monday, December 6, 1976

SIBERIAN JAIL MEMORIES WILL AID HARVARD DREAM

By Eleanor Prech
Nationalities Writer

Eighty-seven-year-old Kornij Halat has enough memories of his 10 years in a Soviet prison camp in Siberia to be enthusiastic about a $100.00-a-plate banquet coming up on Nov. 27th.

Though he has had to save for six months from his small pension, he is happy to support the effort of the Cleveland Ukrainian Studies Fund Committee which is sponsoring the benefit dinner.

Yet he cannot begin to understand the work of the Ukrainian Research Institute at Harvard University for which the money is being raised.

But Halat, who speaks no English, is sure of one thing that the true history of Ukraine, the largest non-Russian nation within the Soviet dominated country he was sent to prison.

But Halat, who speaks no English, is sure of one thing that the true history of Ukraine, the largest non-Russian nation within the Soviet empire must never be forgotten.

Take his own case. He was a farmer in one of the rich agricultural areas of Ukraine. Because he refused to join the collectives that became a way of life for farmers in the Soviet dominated country he was sent to prison.

After release from Siberia he fled the country during the second World War and finally reached Cleveland in 1950. He worked here in shipyards before retiring in 1955. He lives with a daughter, Mrs. Alexander Adamovitch, in Seven Hills.

Halat, as well as Wasyl Lahozniak, committee chairman, Miss Orysia Lagoshniak, secretary, and Jarema Popel, banquet chairman, feel the $2 million goal for the research center will be reached. Already $700,000 had been raised nationally.

Cleveland's Ukrainian community already has contributed $250,000 to the $1,800,000 funding of professorships in Ukrainian history, language and literature at Harvard started in 1968.

"Although the Research Institute has not yet been completely funded, it already has begun its work," says Lahoszniak.

"Seminars take place, and teaching materials in the Ukrainian language are being prepared. A quarterly journal, Harvard Ukrainian Studies, is being published."

The banquet on Nov. 27 will be in St. Vladimir Ukrainian Orthodox Church Hall, 3425 Marioncliff Dr., Parma; Lahosniak may be called at 771-0696 or 845-6078 for ticket information.

The Cleveland Press. Thursday, November 11, 1976.

IT'S FESTIVAL TIME ACROSS THE CHARLES

By George McKinnon
Globe Staff

A film star in dramatic readings from Ukrainian literature. A matinee idol meets sex symbol. A cinema blending of East and West at MIT.

In Cambridge, where festivals are a way of life (at least one a week), they've got three going on right now. One is live-on-rostrum and the other two are on screen, and they range from high art to Marilyn Monroe.

The most unusual involves actor Jack Palance, the veteran of so many gritty Westerns and macho roles. You probably had no idea that the rugged film star is a student of Ukrainian literature, off camera.

Ukrainian by ancestry, Palance will give readings (in English) of Ukrainian literature in Harvard's Boylston Auditorium (in the Yard) Friday at 8 p.m.

From the Yard it's only a few blocks to the Orson Welles, where, today, they kick off a month-long tribute to Gary Grant called "The Pleasure of His Company." This week you can see Grant cavort with Monroe in "Monkey Business" (1952);;.

The Boston Globe Wednesday, December 1, 1976

НАУКОВІ ВИДАННЯ УНІГУ

COMMITTEE ON UKRAINIAN STUDIES HARVARD SERIES IN UKRAINIAN STUDIES:

Eyewitness Chronicle (Litopys Samovydcja), Part I, edited by Orest Levyc'kyj, 1972. 569 p. (now available) $54.00

George S. N. Luckyj, ***Between Gogol' and Ševčenko***, 1971 210 p. (now available). **$26.25**

Myron **Korduba**, ***La littérature historique sovietique ukrainienne***, 1972. 421 p. (now **available**). **$38.40**

Oleksander Ohljblyn, *A History of Ukrainian Industry*, 1971,1197 p. (now **available**.) **$37.00**

Fedir Savčenko *The Suppression of Ukrainian Activities in 1876* (Zaborona ukrajinstva 1876 r.) 1970. 415 p. (now available). $54.00

The Galician-Volynian Chronicle, translated and annotated by George Perfecky, 1973. 159 p. (now available). $26.00

Dmitrij Tschizewskij, *Skovoroda: Dichter, Denker, Mystiker*, 1974. 233 p. (now available). $30.80

HARVARD SERIES IN UKRAINIAN STUDIES HARVARD UKRAINIAN RESEARCH INSTITUTE

MONOGRAPH SERIES

Ievhen Sverstiuk, ***Clandestine Essays***, translated with an introduction by G. S. N. Luckyj. Littleton, Colo.: Ukrainian Academic Press, 1976. 100 p. (now available) Cloth: $7.50 Paper: $5.00

Taras Hunczak (ed.), *The Ukraine, 1917-1921: A Study in Revolution*. Littleton, Colo.: Ukrainian Academic Press, 1976. app. 500 p. (available April 1977)

Horace G. Lunt and Moshe Altbauer, *An Ancient Psalter from Sinai*. Facsimile of Sinaitic-Slavic Manuscript No. 6 with a critical introduction. (Cambridge: Harvard University Press, 1977. app. 300 p. (available September 1977)

Moshe Altbauer, *An East Slavic Pomjanyk from Sinai*. Facsimile of Sinaitic-Slavic **Manuscript No. 48 with a critical introduction.** app. 350 p. (**available December 1977**)

Paul R. Magocsi, *The Shaping of a National Identity: Developments in Subcarpathian Rus', 1848-1948*. Harvard University Press, 1977, **app. 600 p. (available September 1977)**

Frank Sysyn (ed.), *Revolution in Seventeenth Century Ukraine: Interpretative Essays on the Era of Hetman Bohdan Khmel'nyts'kyi, 1648-1657*. app. 450 p. (in preparation)

Ivan Zilyns'kyi, *A Phonetic Description of the Ukrainian Language* translated from the 1938 revised edition by W. T. Zyla and W. M. Aycock. app. 300 p. (in preparation)

Jmeljan Pritsak, *The Origins of Rus'*, Vol. 1, pt. 1. Cambridge Harvard University Press, 1977. app. 400 p. (available December 1977)

Orest Zilyns'kyj, *The Dramatic Folk Games of Eastern and Western Slavs*. Cambridge Mass.: The Milman Parry Collection, 1977. app. 500 p. (in preparation)

Roman Szporluk, *Press and Nationalism in the Ukraine and Belorussia since 1945*. **app. 175 p** (in preparation)

SOURCES AND DOCUMENTS SERIES

Proceedings of the Conference on Carpatho-Ruthenian Immigration, transcribed, edited and annotated by Richard Renoff and Stephen Reynolds. Cambridge: HURI, 1975. 135 p. (now available) $5.00

The Cossack Administration of the Hetmanate, edited and with an introduction by George Gajecky. Cambridge: HURI, 1976. app. 500 p. (available March 1977)

Nonconformity and Dissent in the Ukrainian SSR, 1955-1975: An Annotated Bibliography, compiled by George Liber and Anna Mostovych. Cambridge: HURI, 1976. app. 150 p. (available May 1977)

Diets of the Polish Commonwealth: A Record of the Proceedings, 1648-1659, 10 vols., edited by A. B. Pernal and W. H. Entz. Cambridge: HURI. app. 3,000 p. (in preparation)

REPRINT SERIES IN UKRAINIAN LITERATURE:

Literaturnyj Jarmarok 1928-1930, 12 vols. app. 250 p. per volume. (in preparation)

Mykola Filjans'kyj, *Calendarium*, app. 180 p. (in preparation

OCCASIONAL PAPERS

Omeljan Pritsak, *The Origin of Rus'*, Inaugural Lecture delivered at Harvard University, October 1975. Cambridge: HURI, 1976. 28 p. (now available)

OFFPRINT SERIES:

1. Paul R. Magocsi, "An Historiographical Guide to Subcarpathian Res'," *Austrian History Yearbook*, Vol. IX-X, 1973-74. (now available) $1.00

2. Orest Subtelny, "Peter I's Testament: A Reassessment," *Slavic Review*, Vol. XXXIII, No. 4, 1974. (now available). $1.00

3. Paul R. Magocsi, "The Ruthenian Decision to Unite with Czechoslovakia," *Slavic Review*, Vol. XXXIV, No. 2, 1975. (now available) $1.00

4. Frank Sysyn, "Nestor Makhno and the Ukrainian Revolution," in Taras Hunczak (ed.), *The Ukraine, 1917-1921: A Study in Revolution* (Littleton, Colorado, 1976) (available April 1977). $1.00

5. Paul R. Magocsi, "Subcarpathian Immigrant Literature," *Queens Slavic Papers*, Vol. II, 1975. (now available). $1.00

6. Edward Kasinec, "The Carpatho-Ruthenian Immigration in the United States: A Note on Sources in Some U.S. Repositories," *Queens Slavic Papers*, Vol. II, 1975. (now available). $1.00

Ihor Ševčenko, "Society and Intellectual Life in the Fourteenth Century," in *Actes du XIVe congres international des etudes byzantines* (Bucharest, 1974). (now available). $1.00

8. Patricia Kennedy Grimsted, "Detente on the Reference Shelves?," ***Wilson Library Bulletin***, Vol. XLIX, No. 10, 1975. (now available). **$1.00**

9. **Horace G. Lunt, "On the Language** of Old Rus: Some Questions **and Suggestions,"** ***Russian Linguistics***, Vol. II, 1975. (now available). **$1.00**

10. George Grabowicz, "Samuel Twardowski's Wojna Domowa: Literary Content and Aspects of Genre," *For Victor Weintraub* (The Hague, 1975) (available February 1977). $1.00

11. Omeljan Pritsak, "The Pecenegs: A Case of Social and Economic Transformation," *Archivum Eurasiae Medii Aevi*, Vol. I, 1975. (available February 1977).

12. Omeljan Pritsak, "From the Sabirs to the Hungarians," in *Nemeth Gyula Festschrift* (Budapest, 1976). (in preparation) $1.00

Items now **available may be received** by sending a check for the indicated amount to:

Ukrainian Studies Fund, Inc.
1581-83 Massachusetts Avenue
Cambridge, Massachusetts 02138

Замовлення просимо висилати на повищу адресу, залучивши чек виставлений на ФКУ.

ТРІЮМФ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ В ГАРВАРДІ

Світової слави академік, професор Гарвардського університету, соціолог та історик, як рівнож спеціяліст еміґрації, **д-р Аскир Гендлін,** представляючи **д-ра Мирона Куропася** та його доповідь під-час наукового симпозіюму в Гарварді (2 — 5 грудня ц. р.), — сказав, що українці започатковують нову еру в цім університеті, бо ще тому декілька років годі було б подумати, щоб Гарвард занимався науковою студією етнічности. Він тим же добачає певний злам в академічнім світі, що звичайно буде мати поважний вплив на формування громадської та політичної думки.

Професор Майкел Новак, також академік, колюмніст, консультат на найвищім рівні, а рівнож письменник і політичний дорадник, — виступаючи з головною доповідею на бенкеті в честь жертводавців ФКУ, що відбувся в правничій школі Гарварду 4. грудня ц. р. поґратулювавши українцям за їхній успіх в Гарварді, сказав, що українці встановлюють нову дорогу в Америці, знайшовши нечувану досі можливість в Гарварді, — колисці американської науки, яка хоч-не-хоч була виключною доменою агло-саксів, — встановили тут свою наукову базу, що діє та з великим успіхом починає мати далекойдучі впливи.

Ці два авторитетні коментарі, що їх тут наводимо, а їх було більше від своїх та чужих високопоставлених особистостей, які відвідали Український Науковий Центр в Гарварді підчас святкування 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення, що відбувалися в Бостоні в початках грудня цього року, — говорять самі за себе.

Український виступ на зовні та внутрі, що включав науковий симпозіюм з одинацятьма доповідями, коментарями та дискусією, в яких брали участь найкращі сили українсько-американсько-канадійського наукового світу, виступи на телевізійній та радієвій передачах, мистецькі вечорі з участю **Джек Пеленса Святослава Новицького,** Марії Маґочі та **д-ра Евгена Ґратовича,** — були нарешті тим очікуваним українським реальним святом, якого в нас дотепер ще не було.

Кожний крок, кожне слово, все це було продумане до кінця і зреалізоване в напрямку позитивного результату, що йшов на користь української вільної науки та на славу і честь всім українським громадянам в Америці й Канаді.

Ґратулюємо Дирекції УНІГУ, всім виконавцям цієї великої та багатої програми, як і бажаємо дальших подібних успіхів!

Замість дальших слів опису наукового симпозіюму в Гарвардськім університеті, ми хоч частинно познайомимо наших ВШ. Читачів з учасниками цього українського успіху, демонструючи тут серію фото-знимок, що їх зробив член нашої редколеґії п. Петро Палюх.

Єдвард Касінець, — Гарвард

Др. М. Корупась, пані Л. Корупась, проф. О. Пріцак і Йосиф Лисоґір.

Проф. І. Шевченко (третій зліва) з Дж. Паленсом

Др. Мирон і Леся Корупась

Дж. Паленс

Др. Е. Ґратович

Інж. Орест Щудляк і Галина Миронюк

Проф. М. Лабунька і Проф. В. Ісаїв

Проф. Б. Струминський (Гарвард) з Е. Касінцем

Проф. Григорій Грабович, Гарвард, з Є Касінцем

Галина Миронюк, — Міннесота Унів.

Святослав Новицький, — Фільмовий продуцент

Проф. Реноф, Др. П. Магочий і проф. О. Пріцак

Проф. Б. Процько, — Віленова Унів. з Е. Касінцем

ФОНД КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ) в ГАРВАРДСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Фінансовий стан на 15 грудня 1976 року:

Фундація для трьох катедр	1, 800, 000. 00
Фонд для Українського Наукового Інституту:	
— загальна фундація	588, 600. 00
— Стипен. фонд ім. Вол. Юрковського	100, 000. 00
— видавн. фонд ім. Вол. Юрковського	62, 177. 00
— видавн. фонд ім. Д-ра Е. Омельського	75, 000. 00
	825, 777. 00
Разом на контах ФКУ в Гарварді	2, 625, 777. 00

Потрібно ще на сплачення УНІГУ $1, 174, 223. 00

ЖЕРТВОДАВЦІ ФКУ—ЛИСТА Ч. VI

Від 1. січня 1976.

Стефурак, Василь і Емілія	7, 000. 00
Світлик, Станіслав (Фундація)	5, 000. 00
Сташків, Ева	5, 000. 00
Поліщук, Евдокія	4, 700. 00
Семенина, Володимир і Іванна	2, 000. 00
Антонович, Омелян і Татяна	1, 000. 00
Кефор, Іван	1, 000. 00
Лемішка, Андрій	1, 000. 00
Руснак, Мирон	1, 000. 00
Сливоцький, Степан і Володимира	1, 000. 00
Чайківський, Михайло	1, 000. 00
Шиприкевич, Володимир	1,000. 00
Школьник, Теодат	1, 000. 00

Максимчук, Богдан	600.00	Кузьмінський, Михайло	100.00
Марусяк, Осип		Кунинський, Микола	
і Марія	600.00	і Надія	100.00
Гаврус, Марія	500.00	Кунича, Александра	100.00
Іванців, М.	500.00	Левицький, Володимир	100.00
Максимюк, Данило	500.00	Логин, Юрій	100.00
Михайлович Ярослав		Лучковський, Іван	
і Анастазія	500.00	і Стефанія	100.00
Секюріті Сейвінґс	500,00	Мак, Іван о.	100.00
Сидоряк, Александер	500.00	Макар, Іван	100.00
Сідлярчук, Стефан	500.00	Мальченко, Александер	
Іванків, Володимир		Марущак, Василь	100.00
і Наталія	400.00	Мотиль, Александер	100.00
Костриба, Теодор		і Марія	100.00
і Анастазія	400.00	Мулкевич, Марія	100.00
Пасічник, Іванна	400.00	Наґірний, Михайло	100.00
Петрів, Андрій	400.00	Незд, Софія	100.00
Макух, Василь		Несторенко, Панас	
і Анна	307.90	і Марія	100.00
Білоґан, Осип	300.00	Новак, Петро	100.00
Ґрабовіч, Павло	300.00	Олейко, Василь	100.00
Калітсінський, Василь	300.00	Осінчук, Зенон	100.00
Осетська, Ольга	300.00	Пайташ, Йосиф	100.00
Вольчук, Роман	250.00	Пакуляк, Василь	100.00
Мельник, Дмитро	250.00	Пециляк, Іван	
Ступка, Михайло	250.00	і Ксеня	100.00
Цюк, Олег	250.00	Плешкань, Михайло	100.00
Штоґрин, Александер	250.00	Подоляк, Лев	100.00
Букачевський,	200.00	Попадюк, Василь	100.00
Гундяк, Марко Арх.	200.00	Пристай, Роман	100.00
Ґац, Степан		Романів, Богдан	100.00
і Марія	200.00	Семчишин, Михайло	
Ґеча, Демян	200.00	і Іванка	100.00
Жовнірович, Іван		Сідуляк, Роман	
і Марія	200.00	і Анастазія	100.00
Лозинський, Михайло	200.00	Соболта, Богдан	100.00
Овчинник, Марія	200.00	Соколовська, Анастазія	100.00
Стахів, Денис		Стельмах, Т.	100.00
і Міра	200.00	Стрільбицький,	
Хемич, Стефан		Александер	100.00
і Марія	200.00	Субтельний, Мирослав	100.00
Василишин, Володимир	150.00	Сушків, Володимир	100.00
Василів, Василь	150.00	Федорняк, Іван	100.00
Рижевська, Анна	150.00	Фіріщак, Осип	100.00
Сенковський, Т.	150.00	Фольваркін, Оксана	100.00
Чепига, Андрій	150.00	Франківський,	
Телеп, Степан		Михайло	100.00
і Анна	120.00	Цар, Теодор	
Укр. Комітет		і Ольга	100.00
200-ста-річчя	116.00	Чабін, Дмитро	100.00
Бас, Рожа	100.00	Чайковський, Осип о.	100.00
Бойко, Микола		Шаркевич,	100.00
і Каролина	100.00	Шишка, Степан	100.00
Бучак, Мирон	100.00	Якім, Еміль	100.00
Вербовський, Іван	100.00	Янкевич, Осип	100.00
Воробкевич, Роман		Ярема, Петро	100.00
і Александра	100.00	Яріш, Петро	100.00
Гімка, Петро	100.00	Богачевський, Данило	80.00
Гура, Ярослав	100.00	Макух, Роман	75.00
Ґац, Остап	100.00	Попович, Теофіль	75.00
Ґулей, Мирон	100.00	Слиш, Роман	75.00
Дитиняк, Володимир	100.00	Хомяк, Александер	62.00
Залуцкий, Роман		Демків, Іван	60.00
і Лідія	100.00	Микита, Василь	58.80
Заяць, Микола	100.00	Кієбус, Владімітріюс	55.00
Качуровський, Василь	100.00	Амброзяк, Ольга	50.00
Кіналь, Василь	100.00	Антоняк, Зенон	50.00
Колін, Іван		Берестянський, Яків	50.00
і Раїса	100.00	Болюх, Мирон	50.00
Когут, Нестор	100.00	Брикович, Іван	
Козак, Юрій		і Дзвінослава	50.00
і Калина	100.00	Вакула, Петро	50.00
Кочерцук, Стефан	100.00	Голіят, Ольга	50.00

Чи може бути краща сатисфакція в людини, як шляхотне почуття, що іде в прямій лінії від доконаного доброго вчинку комусь другому?

Чи є змога описати вдячність людини, — людині, яка на вічно закарбується в думці добрим спомином?

А в якій мірі все це розвивається, коли говоримо про спільне велике діло багатьох людей?

Ось так і виглядає наша обопільна вдячність всім тим, що творять великий та вічно тривалий фонд для **Української Вільної Науки,** що так прекрасно розвивається в Гарвардськім університеті.

Перед нами поновна листа **Жертводавців ФКУ!** Перед нами, для громадської відчитности, прізвища людей, що добровільно та в почутті національної солідарности, — складають свої щедрі пожертви, бо розуміють, **що ДОБРЕ ЗРОБЛЕНЕ ДІЛО, ЖИТИМЕ ВІЧНО!**

Тому ми дякуємо їм тут, хоч і знаємо, що не можемо вповні висловити всього того, що думаємо, бо наша вдячність їм не передається на папір: вона є в наших серцях, наших думках і чинах, які будуть рости й розвиватися на всім цім, що вони з вірою в Українську Правду тут засвідчили.

Перед нами листа Жертводавців ФКУ, і ми входимо з думкою про неї в **Дні Різдва Христового.** В Свята, які своїм змістом перехрещуються з щедрістю людей, добротою, очікування нового, кращого, будуючого...

Пересилаючи нашу добру думку вдячности всім Жертводавцям ФКУ, — ми вітаємо їх та бажаємо їм з нагоди Різдва Христового та Нового Року, всіх Божих благ! ВЕСЕЛИХ ТА ЩАСЛИВИХ СВЯТ!!!

Редакція "Українського Гарварду"
Відповідальний редактор Роман Шраменко.

Редакційна Колеґія:

Галина Дуда *Петро Палюх*
Едвард Касінець *Камілія Смородська*
Уляна Пасічник *Люба Мазяр*

УКРАЇНСЬКА ЯЛИНКА В МУЗЕЮ АМЕРИКАНСЬКИХ СКАВТІВ

В Джонстон Музею Американських Скавтів у Північнім Брансвику, Н. Дж., пластуни влаштували свою виставку та поставили прикрашену типово українськими прикрасами ялинку. Цим зайнявся пластовий курінь „Перші Стежі" Виставку і ялинку можна оглядати від 18-го грудня ц. р. до 18-го січня 1977 р. в годинах від 9:30 до 4:30 у будні дні від понеділка до суботи, та в неділі від години 1-ої до 4:30 по пол.

Крім української ялинки в Музеї поставлені також ялинки інших народів.

З нагоди вінчання нашої доні

Ліди Тамари Артимів

з

проф. д-ром Д. Ґрейсон

яке відбулося в листопаді 1976 р. складаємо на Українську Музичну Фундацію суму СТО долярів.

Батьки — Мгр МОДЕСТ і ЛІДІЯ АРТИМОВІ

УКРАЇНСЬКА МУЗИЧНА ФУНДАЦІЯ

сердечно дякує ВП. Панству

Лідії та мґрові Модестові Артимів

за їхній щедрий дар та гратулює і складає

ВП. П-ні Лідії та проф. д-рові Д. Ґрейсонам

сердечні побажання всього найкращого на Їхньому новому життєвому шляху.

ПРЕЗИДІЯ УМФ

ПОВІДОМЛЕННЯ

Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів,

не пізніше, як вполудне

31-го ГРУДНЯ 1976 р.

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1976 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у П'ЯТНИЦЮ, 31-го ГРУДНЯ 1976 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

ПРОТЕСТНІ АКЦІЇ..

(Закінчення зі стор. 1-ої)

цями". Що ви можете про них сказати?

МЕШЕНЕР: Оскільки в Совєтському Союзі принципово все перекручують і ставлять все на голову, то і в цьому випадку совєтська пропаганда називає цих чесних людей злочинцями, що вже саме може послужити доказом того, що в дійсності це люди, які є борцями за свободу і свою національну незалежність.

ПИТАННЯ: Ви зустрічалися з багатьма українцями в концентраційних таборах і в'язницях СССР, чи існує антисемітизм серед українців, як це часто люблять українцям закидати?

МЕШЕНЕР: Совєтська політика базує на старому імперіялістичному принципі: роз'єднуй і пануй! Тому часто насаджуються руками нечесних людей аттисемітські настрої серед української людности та антиукраїнські серед єврейської. Зустрічаючи в таборах представників українського національного руху, у нас з ними були дуже тісні і приятельські взаємини.

ПИТАННЯ: Що ще залишилося від латвійців у Латвії?

СМІТС: 53 відсотки всього населення республіки. В самій столиці Ризі латвійців нараховується всього 25 відсотків! В Латвії панує страшна русифікація.

ПИТАННЯ: Чи депортація латвійців спричинилася до такого стану?

СМІТС: Сама депортація латвійців не могла б до такого стану привести, але прихід на місце депортованих інших національностей,головним чином росіян, спричинився до цієї катастрофи.

ПИТАННЯ: Ви говорили про те, що з півтора мільйона німців, які зараз живуть в СССР виїхала б, покидаючи все, коли б така нагода виїхати з СССР була. Колись у німців в СССР були автономні права, якщо б змінилася ситуація в СССР,то і тоді німці хотіли б виїхати із СССР?

АБЕЛЬ: Це б нічого не змінило. Як ви знаєте, в СССР кажуть,що національне питання вже вирішене, але це чиста брехня. Воно не вирішене і тому німці втратили віру в совєтські обіцянки, вони не вірять жадному слову офіційних чинників.

ПІРОҐОВ: Поки дійде до питань, то я хочу ще раз підкреслити, що протестні акції, спрямовані проти порушування Деклярацій Прав Людини в СССРта на підтримку політичних в'язнів СССР, конче потрібно й надалі проводити. Вонидопомагають в'язням тим,що адміністрація змушена стримуватися у своїх акціях, бо знає, що на Заході можуть довідатися про їхнє свавілля. Офіційно в СССР називають виправно-трудові табори, але це тільки слова, бо дійсність цілком протилежна: твердий режим, нестача харчів... Режим таборів спрямований на те, щоб знищити в'язня, якого почуття голоду не покидає цілих 24 години, що руйнує людино фізично, психічно й морально.

Пірогов розповів докладно про жахливі умови табірного життя. На наше питання, чи він зустрічався з українцями у концтаборах, він сказав, що ні, але має серед українців дуже близьких друзів.

Добре організована пресконференція завдяки представникові газети „Свобода" згадала і про українське питання та завжди відсунене на задній плян національне питання в СССР . Це наводить нас на думку, що корисно було б українським організаціям нав'язати співпрацю з Товариством Прав Людини у Франкфурті, яке існує з 1972 року, нараховує понад 3,000 членів та прихильників і проводить активну діяльність, бо спільних інтересів є багато.

Й. Сірка

УКРАЇНЦІ СТУРБОВАНІ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

темою обговорення не тільки в українській пресі, але також на інших форумах. Дуже гостро підніс цю справу на останній конференції АБН в Манчестері, Англія, голова Проводу ОУН і АБН Ярослав Стецько, вимагаючи, щоб виясненням цієї найновішої трагедії українських вояків, виданих насильно на смерть московським окупантам американськими чинниками, зайнялись УККА, АБН та інші і щоб їм в цьому всіляко допомагали ОУВФ на терені ЗСА. Численні учасники Конференції АБН вимигили, щоб справу перевірити і разом з мадярськими чинниками та приятелями поневолених народів в Конґресі ЗСА домагатися повної інвестигації згаданого випадку. Якщо, однак, покажеться, що вояків не видано, то тимбільше треба вимагати вияснення, що з ними сталося.

В Україні — „крига байдужости до потреб трудівників"

Київська „Радянська Україна" інформує, що велика група села Підпечари вимірює обіцянки керівників місцевого радгоспу „Перемога"... тепловими кальоріями. Справа в тому, що наприкінці травня і влітi зайшла конечність ремонтувати частину газового водопроводу і тоді від нього відключено сімнадцять мешканевих будинків і один корпус восьмирічної школи. Від керівників прийшло запевнення, що скоро буде газ, але в цій обіцянці відчувалося „тепло сонця". У вересні мешканці Підпечар отримали запевнення, що заплановано замінити газопровід до початку опалюваного сезону. І від цієї відповіді, як пише „Радянська Україна", „дихнуло осінньою прохолодою". При кінці листопада, знову ж та сама відповідь: „Скоро в хатах буде газ". Зробимо". Та в цій обіцянці вже „ вчувається не просто холод. В ній дзвенить крига байдужости до потреб трудівників" — пише „Радянська Україна".

КОМПЮТОРСЬКА СИСТЕМА У ЛЬВОВІ

Московська „Правда" інформує, що у виробничо-технічне об'єднання ім. В. І. Леніна у Львові прийняло в експлуатацію компютор, який контролює якість продукції. Автоматична система компютора,що закриває технологічний ланцюг радіо-електронічної апаратури, замінює працю понад сорока спеціялістів.

„СТУДЕНТСЬКИЙ ВІСНИК"

Управа подає до відома громади, що ЦЕСУС незабаром (у січні1977 р.) друкуватиме й висилатиме „Студентський вісник" нашим студентам кожного третього місяця. Поза цими загальними відомостями буде відведене місце для інформації від складових союзів. Редакція працює в Торонті.

В РИМІ ВІДБУЛИСЯ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ких Владик (один вже був змушений виїхати) відбулася в понеділок 13 грудня в приватній бібліотеці Папи.

В неділю 12 грудня Блаженніший Патріярх Йосиф відправив ще одну Архиєрейську Літургію в співслуженні Владик Із. Торонтонського і Івана Прашка, Екзарха Австралії, та священиків. Під час цієї Літургії наречено митрофорним протоєреєм о. Володимира Андрушкова з Америки, що від початку був головою Священичого Товариства Св. Андрея не лише в Америці, але одну каденцію також очолював Світове Товариство. Між іншим, новонайменований отець мітрат Андрушків відзначав тут у Римі 40-ліття свого священства та сімдесятиліття народження.

Іншим ювілеєм, що відбувся скромно на марґінесі цих святкувань і що його співбрати відзначили приватно, було 15-річчя возведення на Владичий престіл Кир Ярослава,, Єпископа Чікаґського.

12 грудня Патріярх Йосиф дав обід для запрошених гостей, в більшості чужинців, в авлі Ураїнського Католицького Університету. Були присутніми шість кардиналів, в тому заступник декана Кардинальської Колеґії, кард. Сепер, префект Східньої Конґреґації кард. Філіп, кард. Пінєдолі, кол. апостольський делеґат в Канаді, кард. Ваньоці, кол. делеґат у Вашінґтоні, та інші. Серед архиєпископів слід згадати секретаря Східньої Конґреґації архиєп. Бріні та секретаря Папського Синоду Єпископів, архиєп. Рубіна, що належить до польського єпископату і який добре говорить українською мовою. Був ряд інших єпископів і монсеньорів, а зі світських — амбасадори чи радники амбасад Італії, Австрії, Німеччини, Чіле, Еспанії, Венесуелі, Арґентіни, Японії, Кореї та інших. Ще були представники інших колеґій, а також професори УКУ. До присутніх високих гостей Блаженніший сказав слово з виразним підкресленням сьогодніх потреб нашої Церкви і народу, що зводиться до здобуття волі нашому народові і помісного управління нашої Церкви, щоб вона могла здійснювати свою місію в краю та на поселеннях. Виступив ще найстарший з-поміж кардиналів Сепер (хорватської національности), який займає високий пост в Курії, та італійський амбасадор при Ватикані, Помпеді. Кард. Сепер гарно і з великим знанням представив обидві святочні нагоди, які зібрали присутніх, віддав пошану й признання достойному ювілятові, Ісповідникові віри Блаженнішому Йосифові, а до порушених проблем Блаженнішим сказав, що вони глибоко виношені в серці та цілком виправдані праґнення, яким він бажає здійснення.

На марґінесі цих врочистостей присутні представники священства і мирян відбули свої наради. Підсумували на них нинішню ситуа цію, а деякі справи порушили цілком конкретно, зокрема труднощі в деяких епархіях, де виник загальний (як у Англії) чи місцевий (в ЗСА) конфлікт між мирянами й ієрархом. Нарада мирян дала оцінку загальній ситуації (нова пресія Конґреґації) та спеціяльним питанням у своєму „Становиці", що було передано Владикам, учасникам синодальних нарад. Про участь мирян та священиків і їх наради появився окремий комунікат.

Назагал, треба відзначити, що останні римські торжества й наради Владик та інших частин Божого люду є дальшими зусиллями ствердити свої права в обличчі різних заборон та пре сій. Так наша присутня ієрархія, як духовенство і миряни, що заступали більшість Помісної Української Католицької Церкви на поселеннях, намагалися твердо боронити віковічних прав Української Церкви та відстояти все те, що з різних мотивів бажає прикоротити нинішнє центральне управління Римської Церкви не без впливу третіх чин ників. Саме цим останнім жива й діюча Українська Католицька Церква очолена своїм Патріярхом є найбільшою скалкою в оці.

РЕЗОЛЮЦІЇ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

часопис „Аляска Ґералд-Свободу", перше число якого появилося 1-го березня 1868 р. В часописі о. Гончаренко згадував про Т. Шевченка та вмістив переклад Американської Конституції для жителів Аляски й Сибіру, ширячи ідеї американської демократії. Він помер на своїй оселі „Україна" і там його поховано в травні 1916 року.

У 60-річчя смерти козака-священика Агапія Гончаренка XII Конґрес УККА постановляє домагатися здвигнення на оселі „Україна" пам'ятника, видання поштової американської марки з тієї нагоди, як теж поштових марок Т. Шевченка та Лесі Українки, бо вони всі були культурними творцями у світовому засягу.

Виконання тих постанов буде найкращим відзначуванням 100-річчя поселення українців в Америці.

XIV. РЕЗОЛЮЦІЇ ПОПЕРЕДНЬОГО КОНҐРЕСУ

XII Конґрес Українців Америки доручає Керівним Органам УККА, щоб в усіх актуальних справах, які не охоплені резолюціями цього Дванадцятого Конґресу, придержувались постанов, ухвал і резолюцій Одинадцятого Конґресу.

РЕЗОЛЮЦІЙНА КОМІСІЯ XII КОНҐРЕСУ УККА:

д-р Володимир Душник, голова **д-р Василь Верган**, секр.

Члени:

ред. Ігнат М. Білинський, д-р Іван Гвозда, ред. Ігор Длябога, ред. Антін Драган, ред. Іван Дурбак, ред. Валентин Коваль, ред. Володимир Левенець, мґр Асколь Лозинський, ред. Уляна Любович, ред. Володимир Мазур і ред. Леонід Полтава.

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в суботу, 11-го грудня 1976 року, в ночі, на 104-му році життя відійшла у Вічність наша Найдорожча

МАМА, БАБУСЯ І ПРАБАБУСЯ

Бл. п.

МАРІЯ ФІК

вдова по управителеві народньої школи

ПОХОРОН відбувся у середу, 15-го грудня 1976 р. ранком в Клівленді, Огайо на українському цвинтарі у Пармі.

В глибокому смутку:

син ЕВГЕН з дружиною ОЛЕЮ

доньки:

СТЕФА

ІРЕНА з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ РОМАНІВ

ГАЛИНА з чоловіком ЕВГЕНОМ ПОЛЬОВИК

Внуки і Правнуки

БУДНІ І ЗЛИДНІ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

більше матеріялістично доляром!

А тисяча-вісімсот примірників жде. Частина все ще в друкарні, на злість її директора, а частина вже в пивниці автора-видавця. І буває, що по оголошенні й рецензії в газетах таки приходять замовлення. Не більше, як двадцять.

Один з моїх знайомих авторів-видавців постановив наслідувати американських видавців: надрукував тисячку реклямових інформацій про появу його нової наукової літературознавчої праці, яку критики визнали поважним вкладом в українознавчу науку, вільну від московського диктату, і розіслав поштою ті інформаційні листки найвизначнішим „батькам народу" у вільнім світі, незаперечним любителям української книжки. Вислід: двадцять-кілька замовлень з чеком. Якраз вернулися кошти друку й розсилки тисячки інформаційних листків; на покриття коштів друку самих замовлень двадцять-кілька примірників книжки не залишилося вже нічого.

Кольпортери серед українців у вільнім світі — могікани: старі вимирають, а нових немає зовсім. Та й ті, що ще живуть, відмовляються, бо як тільки „амбасадори української справи" побачать їх з книжками під пахою, то тікають від них, як у „старім краю" тікали від вірителів. Ті, що ще таки займаються кольпортажею української книжки, загартовані в терпеливості, то й заспокоюють автора-видавця: „Пождіть терпеливо, я певний, що одержаних десять примірників до десяти років таки розіпхаю і до сотика розрахуюся".

Залишається ще один спосіб: розіслати нововидану книжку на всі доступні адреси з пропозицією в супровіднім листі, щоб той, хто одержить цю книжку, переглянув, або й прочитав її і або купив собі, або повернув її на подану адресу.

Один із українських професорів на американськім університеті, одержавши так мою книжку, пише: „Не шліть без замовлення! Я теж видав дві свої книжки українською мовою, але їх нікому не накидаю. Дав оголошення і жду на замовлення. Правда, за п'ять років я продав лише три примірники першої і один примірник другої".

А який вислід такої розсилки? Ось досвід з моєю книжкою „Коліївщина", яка є абсолютно поза-„партійна" і яка зустрілася з дуже прихильною оцінкою рецензентів і читачів: на тисячу українських професорів, лікарів й інженерів, які її одержали поштою, триста (кругло) прислали належність з висловами признання й заохоти, до трьох місяців; сто — на протязі двох років. Около триста звернули в більшості з допискою „Я її не замовляв". Один професор пояснив: „Я цікавлюся лише музикою, „Ми гайдамаки" ніколи не співав і не співаю!" Інший, історик: „Я цікавлюся тільки історією 1917-20 років і то лише історією дипломатії". Один інженер застерігся дотепно: „Признайте ж мені п'яту свободу — свободу вибору книжки"; я зацікавився ним і ствердив, що він так завзято вибирає, що за чверть століття вибрав собі не більше як десять книжок. Дружина одного лікаря принагідно особисто звернула книжку: „Задля принципу: ми незамовлених книжок не приймаємо!" Гарно, кажу їй, взявши книжку. „А тепер я вам її пропоную, ви її бачили, прочитали: замовляєте?" Пані докторова зніяковіла: „Ну, я мушу порадитись з мужом". За два роки — ще не вирішили.

А поверх триста — однаково професори, інженери, як і лікарі — ні не заплатили, ні не звернули, не зворушуючись щорічними пригадками.

Такі ото гаразди української книжки у вільнім світі!

„Ну, то як же? — обуриться читач. —„Значить, бідний український інтелігент мусить купити кожну книжку, яку йому пришлють?!" Ні, абсолютно ні! Тільки те, що йому подобається і що на його думку заслуговує на піддержку. Але хоч одну десяту частину стільки українських книжок, як американський інтеліґент купує англійських, таки купити. А кожну книжку, яку йому прислано, а вона йому не сподобалася, відразу ж звернути; це дасть видавцеві відповідь на питання, що українська спільнота піддержує, а чого не хоче.

Цих кілька завваг про „гаразди" української книжки у вільнім світі закінчую „резолюцією", придержуючись прийнятої у нас форми: „Тому, що..., і тому що... і тому що..., — постановім собі: менше постанов, менше резолюцій, менше фраз, а хоч трошки дійсного заінтересування українською книжкою та активної піддержки її. А в нас же, в українській громаді у вільнім світі, самих інтеліґентів з університетською освітою більше, як було вояків в армії Александра Великого!

Відбувся різдвяний...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

няла бурхливими апльодисментами.

В другій частині програми мішаний хор „Думка" заспівав одинадцять творів таких композиторів, як: Д. Бортнянський, В. Іконник, Дж. Россіні, М. Леонтович, Б. Лятошинський, Г. Майборода, Д. Задор, А. Кос-Анатольський, В. Кирейко і М. Потапенко. Сольові партії виконували: сопрано Євгенія Турянська, альти Валентина Лисняк, Віра Шумилович та Олена Шумило вич, тенор Василь Терша ковець, баритон Юрій Штогрин і бас Ігор Раковський. Публіка із захопленням сприймала світські та релігійні пісні й уривки з опер, та нагороджувала хор невгаваючими оплесками.

Третю частину програми розпочав мішаний хор „Думка" колядами „На Йорданській річці" та „Днесь поюще" в обробці К. Стеценка, а відтак спільно з „Молодою Думкою" відспівав „Добрий вечір тобі" в обробці того ж композитора.

Роман Уздейчук, голова Клюбу Східньо - Центральної Европи при Мангаттан коледжі, та містоголова Христина Винник вручили диригентові Семенові Комірному кошик квітів. Відтак Р. Уздейчук подякував обом хорам, адміністрації коледжу, а зокрема дорадникові клюбу проф. д-рові Стойкові за працю, яку вклали, щоб запевнити успішність концерту, а всім приявним подякував за участь в ньому.

Після концерту відбулася спільна перекуска, пригото вана членами Студентського Клюбу.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п. проф. д-ра

ВАСИЛЯ ЛЬВОВИЧА ПЛЮЩА

в суботу, 25-го грудня 1976 р.

о год. 11-ій рано

буде відправлена

в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія

в С. БАВНД БРУКУ, Н. Дж.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

про що повідомляє

опечалена РОДИНА

Про п'єсу „Карпатські діти" та їхню авторку

Ольга Рем-Луцик (псевдо Ірина Плай) є автором багатьох вартісних п'єс. Вона в інших обставинах, у своїй вільній державі, без сумніву стала б блискучим, талановитим драматургом. Її твори полонили б серця читачів, милували б очі глядачів на сценах та фільмових екранах.

У її рукописі аж — 16 дитячих п'єс! Є й оперетки для старших і молоді, п'єси, драми, комедії, жарти-скечі повісті, романи.

Під цю пору на сторінках „Жіночого Світу" друкується її п'єса: „Князі гуцульських полонин". Вона і композитор: у неї неоціненої вартости пісні-скарби, сивої давнини, зокрема Гуцульщини.

Все це на жаль, „припадає порохом" у її скромному помешканні, видати бо своїм коштом (вона вдова, вже на пенсії) не всилі.

Наскрізь позитивна, громадська одиниця, довголітня учителька шкіл українознавства, активний член різних організацій, (мати двох синів, та четверо внучат) сповняє безперестанно родинні, громадські та творчі обов'язки. Про невсипущий труд Ольги Рем-Луцик, треба-би писати томи. Її талант сповнений любов'ю до рідного народу, сповнений її власним, трудолюбивим життям. Повним в дію та самопосвяту.

Ольга Луцик-Рем, як педагог, автор та й режисер розуміє, що школа і сцена себе взаїмно доповнюють. На її думку тільки тоді українська молодь буде в тісному, духовому зв'язку з Україною, коли говоритиме рідною мовою, коли віддзеркалюватиме процеси, які відбувалися та й відбуваються на рідних землях. Боліє вона над цим, що на жаль, цього здебільша не розуміють батьки та й подекуди і ціле суспільство.

Зараз просимо Вас шановні гості-читачі до нас на сцену, на п'єсу „Карпатські діти". П'єса на три короткі дії, з часів визвольних змагань Другої світової війни. Діти і молодь — віком 8 до 16 років. Говорять легко гуцульським говором.

Несеться сумовита дівоцька пісня, в якій пробивається туга за веселим спокійним життям Карпат. Гуцулочки на царині — Анна, Софійка та Настунька знають, що не все гаразд, бо їхні гори покриті чорним, ворожим димом. Головними героями п'єси є Лукин, та його менша сестричка Марічка. Вони, в своїй ранній молодості, розуміють справу оборони рідної землі — повстанців і села. І стають малими зв'язковими. Лукин від тортурування ворогів „оглух та й онімів", щоби не зрадити словом повстанців. Він гордий перед друзями та матір'ю за своє скатоване тіло. „Від таких синяків — мені не встидно, мамо!"

І друзі Лукина Петро і Василь — діти полонини, глибоко переживають, що „світ перевернувся догори ногами". Їхнє бажання — допомогти повстанцям, кинути гранату там де треба.

На тлі карпатських гір з'являється стійковий, та командир УПА. Це лицарі, — оборонці рідної землі. Діти в захопленню їх зустрічають — готові за них скочити у вогонь. Є і підступна большевицька розвідка.

Закінчується п'єса діялогом між командиром УПА та гуцулочкою Марічкою. Командир обдаровує Марічку хрестиком. Вона журиться, що не має, що дати йому в відплату. Відповідь командира: „Ти Марічко, дала вже дуже багато! — Твоє українське серце!"

Діти люблять героїчні постаті. Тут на кожному кроці, в книжках, в „коміксах" на реклямах, у фільмах — зустрічаємо різного роду „суппер гірос". Тож навчім наших дітей любити рідних, лицарів-героїв. Даймо їм можливість стати „суппер гірос" — на сцені. Творім драматичні гуртки при церквах, громадах та школах. Повірте, що користь з цього подвійна.

Вкінці дозвольте шановні гості - читачі познайомити Вас з нашою сценою акторів суботньої школи українознавства в Міннеаполісі, Мінн. при церкві св. Константина, наші — „Карпатські Діти": Лукин — Маркіян Гуцал, Марічка — Калинка Крамарчук. Обоє зі своїх роль вив'язалися прекрасно. Катря Гуцал відтворила образ клопітливої, матері-гуцулки. Анна, Софійка та Настунька — Люба Смулка, Мотря Крамарчук, Наталя Дорощак, — це гуцулочки на царині з тужливою піснею. Петро і Василь — друзі Лукина, це: Андрійко Дорощак, Денис Крамарчук — вони вірно передали психіку дітей воєнного часу. Командир УПА — Юрій Вовчак та стійковий — Андрій Вовчак, заслуговують на признання солідности та дбайливости у вивченню роль, включно зі старанними військовими одностроями. Симпатичні лицарі — повстанці!

З гіркою реалістичною правдою відтворена поява большевицької розвідки — Михася Дорощака та Івася Луцевого, повної в підступ, хитрість та нахабність. Режисерувала сама авторка, Ольга Рем-Луцик.

Ярина Зоряна

З діяльности ЛМКлюбу в Ню Йорку

Мистецтво і політика

У п'ятницю, 22-го жовтня ц.р. у Літературно-Мистецькому Клюбі, проф. Петро Андрусів читав доповідь на тему „Мистецтво і політика".

У своїй доповіді автор насвітлив загальні мистецькі явища від початків людської культури, опісля довше затримався над українським мистецтвом, головно в ділянках образотворчого мистецтва, скульптури, мозаїки тощо. Культури окремих народів від самих початків історії, відрізнялись одна від одної своєрідністю властивою кожному із них. Коли говорити про культуру старо-єгипетську, старо-грецьку, китайську, японську чи яку іншу то всі вони мали окремі, питомі лише цьому народові зразки і цю культуру вони розвивали. Промовець спинився довше на грецькому мистецтві, його досконалості в скульптурі, що завоювало давній Рим, а з ним увесь тодішній знаний світ. Торкнувся змін у християнській добі, що ввело абстрактну сферу в мистецтві, почавши від третього століття, що пробивається наглядно у нових формах мистецтва Візантії.

Перейшовши всі етапи розвою світового мистецтва і всіх змін аж до найновішої доби і назвавши поіменно світочів малярства і скульптури, що мають всесвітню славу і значення, у другій частині доповіді автор говорив про українське мистецтво, його розвиток і великі досягнення, згадавши велич ні будівлі старинного Києва, прегарні фрески, мозаїку та іконописне малярство за княжих часів, зокрема за часів Ярослава Мудрого. Цей великий розмах українського мистецтва припинили напади азійських завойовників, а коли наслідком цих нападів послабла міць і сила України, скористали з цього сусідні краї, присвоївши собі багато цінних зразків українського мистецтва і наших дорогоцінностей, згадати б лише корогви козацького лицарства, зброю і всі реґалії українських гетьманів і вельмож. Ленінградський Ермітаж у своїх підвалах — накопичений українським мистецтвом. У західнього сусіда на замку Вавелі також можна знайти цінні зразки українського мистецтва, а Чорна Мадонна з Ченстохови привезена з Белза. Як видно, також і чужим мистецтвом можна робити свою політику, дійшовши у своїй ненависті і варварстві до палення книжок, архівів, розвалювання церков та інших будівель, а над чужими народами розпростерти духовий ґеноцид.

Авторський вечір Романа Левицького

Літературно - Мистецький Клюб в Ню Йорку, влаштував у п'ятницю, 29-го жовтня літературно-музичний вечір для вшанування проф. Романа Левицького з нагоди появи його збірки гуморесок і фейлетонів під назвою „Радість ближньому". Фортепіяновий супровід вела проф. Калина Чічка-Андрієнко.

Голова Клюбу, інж. Іван Жуковський, привітавши автора, проф. Чічку-Андрієнко і приявних гостей, дальше ведення програми передав маестрові Степанові Крижанівському. Появу автора прийняли гості дуже мило і приязно, пам'ятаючи його виступи ще й з бандурою в Ню Йорку, на „Союзівці" чи в інших місцевостях. Тим разом автор розпочав свій виступ відчитанням фейлетону „Крізь вухо ігли" із своєї збірки „Радість ближньому". Із цього фейлетону приявні довідались, що далеко легше пролізти верблюдові крізь вухо голки, як нашому „християнинові" та ще й греко-католикові попасти на виступ у радіо чи телевізію в Ню Йорку, при чому музичні чи вокальні спосібності не мають рішального значення. Дальші гуморески і фейлетони по-мистецьки відчитав маестро С. Крижанівський — „Пересічна людина", „Коментар бабуні" та інші.

У музично-вокальній частині вечора автор відспівав пісні: „Я ще друзі молодий", слова М. Білоконя, муз. Якова Цегляра, „Крилець" муз. М. Матюка в музичному опрацюванні Д. Задора.

У другій частині вечора маестро Крижанівський відчитав ще декілька фейлетонів із збірки, як: „Вина і кара", „Кмітливість", „Поліґлот", а сам автор відчитав гумореску „На одній нозі". У дальшій програмі вечора, проф. Левицький відспівав пісню писаря з оперети М. Кропивницького „Пошились в дурні" і „Мала баба трьох синів", муз. Левка Колодуба.

Фортепіяновий акомпаньямент знаменито вела проф. Чічка-Андрієнко, що своєю майстерною грою весь час підтримувала, а то й доповнювала співака, а це у великій мірі сприяло для повного успіху цього приємного, розвагового вечора. Милий настрій залі підтримував також маестро Крижанівський своїм мистецьким читанням і гарним веденням програми вечора. Вдячні слухачі не шкодували оплесків всім учасникам програми вечора, що залишив у пом'яті приявних теплу згадку.

Б.Б.

Листопадові святкування у Бріджпорті

Під протекторатом УККА, Відділ Бріджпорт 21-го листопада Українсько - Бріджпортська громада відзначила врочистою Академією 58-роковини Листопадового Зриву.

В неділю 3-го жовтня відбулися панахиди в українській католицькій церкві відправяв о парох Я кри.-лош. Я. Шуст, а в українській православній, парох Анатолій Яковченко. В неділю 21-го листопада відбулася урочиста Академія в Українському Домі.

Злучений хор під дириґентурою В. Климука, американським гимном відкрито програму Академії. Відтак голова місцевого Відділу інж. М. Стахів сказав вступне слово, в якому з'ясував велике свято та закликав до співпраці і моральної та матеріяльної піддержки УККА для української справи. Важливою точкою Академії була святочна промова, що її виголосив наш сусід із Стемфорду д-р М. Борисюк.

Злучений хор під дириґентурою В. Климука відспівав низку пісець. Народний танок „Привіт" виконала молода танцювальна група „Дніпро" під проводом Ірини Романів.

Деклямувала учениця Рідної Школи Тамара Геллов та учні і учениці Рідної Школи під проводом учительки М. Чубатої. Пластовий гурток „Гуцулки" під проводом ст. пл. вір. О. Тромси відспівав дві пісні, на тлі красвидів з України, що їх висвітлював Ігор Пендаківський. Відтак злучений хор відспівав ще дві пісні під дириґентурою М. Заяця.

Відспіванням „Ще не вмерла Україна, закрито Академію.

В. Болонний

РІЗДВЯНІ РАДІОПРОГРАМИ

Шенандоаг, Па. — Отець Б. Левицький інформує, що українці в Пенсильвенії (околиці Вугільного басейну) матимуть змогу слухати, як і минулих років, Різдвяних радіопередач в дні 25-го грудня ц.р., що передаватимуться з радіостанції в Шенандоаг на хвилях 1430 в рямках „Українськї години", яка передає свої програми кожної неділі та на Різдво і Великдень, під керівництвом С. Поступака від год. 12 дня до 1-ої по полудні. Колядки виконуватимуть хори з округи Вугільного басейну: Хор Юначок з МекАду, мішаний хор з Мейнерсвілу церкви св. Николая, жіночий хор свв. Кирила і Методія з Бервіку, мішаний хор церкви Покрови Пречистої Діви Марії з МекАду і колядки у виконанні Візантійського хору з Утрехту під дириґентурою проф. М. Антоновича. Також радіостанція в Гейзельтоні передаватиме о год. 2:30 по полудні Різдвяну передачу з виступами двох хорів з МекАду.

УКРАЇНСЬКА РІЗДВЯНА ТЕЛЕВІЗІЙНА ПЕРЕДАЧА В ГАРТФОРДІ, КОНН.

Українська різдвяна телевізійна передача в Гартфорді, Конн. відбудеться в суботу, 25 грудня — в день Різдва Христового за новим стилем — о годині 2-ій по полудні на каналі ч. 30. В програмі виступ хору „Діброва" з Гартфорду під дир. Олександра Пришляка, шкільної молоді та показ і пояснення українських різдвянних звичаїв, головно Святого Вечора. Програму приготовили члени хору під проводом пані Люби Кінах. Пояснення подала Ірина Якимів, учителька української школи.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 26-го ГРУДНЯ 1976 р.

ГУСТОН, Н. Й. Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 6 Відд. о год. 4:30 по пол. в клюбовій залі при 11 Washington Ave. На порядку нарад: звіти та вибір нової Управи, а зокрема секретаря. Проситься чл. прибути. — Д. Жупник, пред., І. Пециляк, кас., А. Вовк, секр.

Політичний панель в Чікаґо

У суботу, 13-го листопада ц.р. о год. 7-ій вечора в Домі СУМА, для відзначення 35-річниці Акту Відновлення Української Держави 30-го червня 1941 р., відбувся панель на тему: Акт 30-го червня на тлі державницької рації. Спонзорами цього панелю були організації Українського Визвольного Фронту в Чікаґо. Панель відкрив, привітавши панелістів і присутніх, голова 8-го Відділу ООЧСУ Д. Багрій. Панелістами були: д-р Д. Штогрин, ред. І. Кедрин-Рудницький, д-р М. Прокоп та д-р М. Богатюк. Кожен панеліст говорив про один з аспектів Акту 30-го червня 1941 р. Д-р Д. Штогрин, який був і модератором панелю, говорив про міжнародні відгуки Акту. Він навів багато цитат з чужомовної преси визначних політиків, науковців та державних діячів, доречі нам прихильних і не-прихильних.

Ред. І. Кедрин-Рудницький насвітлював правний аспект Акту 30-го червня в оцінці міжнародного права.

Д-р М. Прокоп розповідав про творців Акту 30-го червня.

Д-р М. Богатюк вияснював, чому проголошення Акту взяла на себе ОУН під проводом С. Бандери.

Запитів було багато, а між ними і такі: „Чи варта було проголошувати?", „Чи не можна було домовитись з німцями, а потім проголошувати", „Що було б, якби не проголосили?" і т.д. Відповідь давали панелісти. Найбільш влучною відповіддю була відповідь ред. І. Кедрина-Рудницького — голови УНРади: „...саме проголошення стало доконаним фактом, люди, що проголосили — віддали життя, пішли у концтабори, а не відкликали його, і тепер рішучо не час говорити про те, що було б, якби не проголошували..." Після цього відбулася дискусія. Дискутанти часто доповнювали різні аспекти з промов панелістів. Д-р М. Харкевич і В. Яворський вважають, що насвітлення осіб д-ром М. Прокопом не було на місці, бо в такому моменті головну ролю відограє сила любови до свого народу і сила віри у слушність ідеї, за яку вони борються, а не висота освіти чи диплом. Після дискутантів кожен панеліст мав коротке заключне слово. Всі панелісти і дискутанти підкреслювали, що Акт 30-го червня вже давно став нашим загальнодержавним Актом так, як є Акти: 22-го січня, 1-го листопада та 15-го березня. Програму панелю закрив Д. Багрій. Відтак біля 400 присутніх проспівали: „Ще не вмерла Україна".

На залі були люди всіх наших політичних партій, а сам панель проходив на високому культурному рівні. Є побажаним, щоб таких панелів було більше!

М. Яременко

Шановні Секретарі та Організатори УНС!

Членська кампанія 1976 року кінчається з 31-им грудня. Тому аплікації нових членів прийматиме Головна Канцелярія тільки до 31-го грудня 1976 р.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та вислати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 31-го грудня 1976.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

ТАРЗАН, Ч. 7675. Тарзан перемагає

Помилка щодо ідентичности особи могла закінчитися трагічно...

... Але Тарзан вкінці перемагає...

Перестань!..Прошу тебе, Абуле, май милосердя!